Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 308
Marți 9 aprilie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să grăbim cu toate forțele lucrările agricole de primăvară

Ing. agr. MARIN STANCU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Venirea primăverii a pus în fața oamenilor muncii de pe ogoare sarcini deosebit de importante: executarea într-un timp scurt a lucrărilor de îngrijire a semănăturilor de toamnă pe o suprafață de peste 3.300.000 ha., a ogoarelor de toamnă pe 2.500.000 ha. efectuarea arăturilor de însămînțare pe cca. 4.000.000 ha., însămînțarea la timpul potrivit a culturilor de primăvară pe o suprafață de 6.260.000 ha. Deosebit de aceasta trebuie executat un mare volum de lucrări în celelalte sectoare ale agriculturii: legumicultură, pomicultură, viticultură etc.

In condițiile acestei primăveri secetoase, urmarea unei ierni cu precipitații subnormale, se impunea ca toate lucrările să fie executate într-un timp cît mai scurt, pentru a se evita pierderea apei din sol. Capacitatea de lucru a mijloacelor mecanizate și a celor cu tracțiune animală de care dispunem permit efectuarea zilnică a arăturilor pe cca. 150.000—200.000 hectare, iar a semănatului pe o suprafață de peste 250.000 ha în teren dinainte pregătit. Cu toate acestea, viteza zilnică de lucru a atins abia în ultimele 5 zile 100.000 hectare. Deci nu se folosește nici jumătate din capacitatea de lucru a mijloacelor existente.

Din această cauză, deși în majoritatea regiunilor au existat peste 30 de zile bune de lucru, la data de 7 aprilie aveam însămînțate numai 1.840.000 ha total, din care culturi din epoca întîia 1.413.000 ha față de 1.600.000 ha planificate. Mazărea, orzul și ovăzul s-au însămînțat abia pe 50% din suprafața planificată. De asemenea, din suprafața de cca. 4.000.000 ha nearată în toamnă și care trebuia arată foarte de timpuriu în primăvară (putea fi arată în zece zile bune de lucru) nu s-au arat decît 1.400.000 ha, deci abia 35%.

Mult rămasă în urmă este și acțiunea de îngrijire a semănăturilor de toamnă. Nici 50% din suprafața semănată cu grîu și secară de toamnă n-a fost boronită pînă la data actuală. Nu mai puțin întîrziate sînt și lucrările de pregătire a terenului pentru cultura legumelor, a terenului pentru cultura plantelor tehnice, lucrările în livezi etc.

In condițiile actuale, cînd ziua este foarte lungă și cînd în întreaga țară bîntuie aproape zilnic vînturi puternice, care contribuie la evaporarea zilnică a unei mari cantități de apă la hectar, este necesar să facem eforturi deosebite în vederea păstrării apei în pămînt și ajutorării semănăturilor de toamnă pentru a se dezvolta în condiții cît mai bune. Incă este indicat, deși acest lucru îl facem cu întîrziere, ca toate semănăturile de grîu de toamnă să fie ajutate prin boronirea suprafețelor care n-au fost boronite pînă acum. Prin această lucrare, pe lîngă faptul că vom împiedica evaporarea apei care a mai rămas în pămînt, vom contribui la combaterea buruienilor și vom face astfel ca apa din sol să fie folosită numai de semănături. Incă mai este timpul să ajutăm culturile de toamnă prin aplicarea îngrășămintelor chimice azotoase și mai ales a îngrășămintelor organice, care se găsesc în cantități mari în fiecare comună și care pot fi folosite cu mare succes în gospodăriile agricole colective și individuale, care dispun și de mari rezerve de brațe de lucru.

Arăturile făcute în toamnă și care n-au fost boronite pînă în prezent trebuie lucrate cît mai grabnic cu mijloacele de care dispunem: cu prășitoarea, cu cultivatorul sau boroana încărcată cu greutăți. Efectul acestei lucrări va fi același ca și la prima lucrare: se va menține umezeala în sol și se vor crea condiții de răsărire și dezvoltare a plantelor ce se vor însămînța în aceste terenuri.

O altă lucrare de o importanță deosebită ce trebuie făcută fără întîrziere este aratul tuturor suprafețelor nearate pînă în prezent. In acest scop trebuie folosite din plin toate mijloacele mecanizate și atelajele, în fiecare ceas bun de lucru în timpul zilei și, acolo unde este posibil, chiar și în timpul nopții, organizîndu-se echipe de schimb la tractoare.

In unele regiuni există obiceiul de a se amîna executarea arăturilor pentru însămînțarea porumbului pînă în preajma însămînțatului. Agronomii au datoria să arate țăranilor muncitori, folosind exemple concrete, cît de dăunător este acest obicei. Ei trebuie să convingă pe țăranii muncitori să facă arăturile acum, cît mai grabnic, și să le boronească pe măsura executării lor, (nu pe conace cum se obișnuiește primăvara, cînd terenul este îmbibat cu apă, ci îndată ce avem benzi de arătură ce se pot acoperi de cîmpul grapei) iar pînă la însămînțare să le mențină afînate, prin boronire sau cultivatie. In momentul de față orice zi de întîrziere la executarea arăturilor înseamnă pierderea unei cantități de peste 10 tone apă zilnic pe hectar.

In scopul obținerii unor recolte cît mai mari este necesar să folosim integral îngrășămintele chimice care în acest an au fost puse la dispoziția agriculturii în cantități mult mai mari decît în anii trecuți de către organele de stat. De asemenea, trebuie să încorporăm în sol toate cantitățile de gunoi de grajd existente în gospodării.

O deosebită atenție trebuie să se acorde grăbirii ritmului de asigurare a semințelor și mai ales a semințelor de porumb, plantă care va ocupa în acest an o suprafață de cca. 3.700.000 ha. Sînt încă regiuni care n-au schimbat nici 20% din cantitatea de porumb hibrid din înmulțirile I-a și a II-a pe care o au la dispoziție. In afară de regiunile Timișoara și București care au făcut aceste schimburi în proporție mulțumitoare, celelalte regiuni, prin cantitățile mici schimbate dau dovadă că neglijează în mare măsură această importantă problemă.

In ce privește însămînțarea culturilor din epoca I, socotim că deși semănatul orzului, ovăzului și chiar al mazărei este întîrziat, aceste culturi mai pot fi semănate în următoarele 2—3 zile. In agricultură, pe lîngă ce vrem noi să realizăm: certitudinea în randament și rentabilitatea muncii, există și riscuri. Să facem acest lucru chiar cu risc și să îndeplinim planul de însămînțări și la aceste culturi. Dacă vor fi surprinse de o ploaie obișnuită, vom obține cu siguranță recolte mari, așa după cum anul trecut am avut o recoltă frumoasă la orzul semănat în jurul datei de 15—20 aprilie.

Pentru asigurarea unor cît mai mari cantități de porumb, în acest an cu precipitații subnormale un interes deosebit prezintă luncile rîurilor și mai cu seamă lunca Dunării, terenuri care altădată erau inundate, nu se puteau cultiva și erau folosite doar ca pășuni. Să depunem eforturi pentru identificarea tuturor suprafețelor ce se găsesc în aceste lunci ale rîurilor, în văile care altădată nu erau ocupate de culturi agricole. Anul acesta ele trebuie arate și folosite pentru cultura porumbului. După datele provizorii pe care le avem, numai de-a lungul Dunării și bălților ei, fără să socotim și delta, se pot cultiva peste 50.000 ha de porumb, pe terenuri care în anii cu vegetație normală nu se cultivă nimic.

Dacă ținem seama de caracteristica acestor terenuri care sînt de o calitate excepțională sub raportul fertilității, dacă ținem seama că umezeala din aceste terenuri este în cantitate suficientă, dacă avem în vedere practica oamenilor care în decursul vremurilor s-au ocupat 2—3 ani din 10 cu cultivarea acestor terenuri, este evident că anul acesta nu trebuie să precupețim nici un efort pentru punerea lor în cultură. Pe aceste suprafețe putem dobîndi recolte de 2—3 ori mai mari decît acelea care se obțin pe terenurile din terasele superioare sau pe cîmpurile și podișurile din țara noastră.

In același timp este necesar să amenajăm suprafețe cît mai mari pentru cultura irigată a culturilor și în primul rînd a porumbului. Este în interesul cultivatorilor și țării noastre, al întregului popor, ca în condițiile acestui an să facem eforturi deosebite pentru ca, pe lîngă păstrarea apei în pămînt prin lucrările arătate mai sus, să folosim pentru irigarea culturilor la maximum orice sursă de apă.

Porumbul nu necesită cantități mari de apă dacă știm s-o administrăm în condiții optime și pe suprafețe care pot fi ușor amenajate. In lunca Siretului, Prutului, Ialomiței, Argeșului, Oltului, Mureșului, Dunării și în luncile altor rîuri mai mici cum sînt: Neajlovul, Bistrița și Moldova, există suprafețe ce pot fi ușor amenajate pentru culturi irigate fără studii și planuri inginerești bazate pe proiecte așteptate de la București. Aici se pot pune în valoare superioară multe zeci de mii de hectare, cu mijloace locale ale gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective și chiar ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pe baza analizelor ce trebuie făcute la fața locului cu organele tehnice locale care se găsesc în toate raioanele țării.

In condițiile anului acesta, ce urmează după o iarnă blîndă care a favorizat dezvoltarea dăunătorilor, o atenție deosebită trebuie dată supravegherii culturilor pentru a descoperi la timp focarele de dăunători și boli. Orice atac trebuie anunțat cît mai grabnic organelor agricole, pentru a se putea lua la timp măsurile de combatere necesare.

Toate muncile din această primăvară precum și lucrările următoare însămînțărilor trebuie să se efectueze sub îndrumarea și cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi, pentru a se asigura executarea unor lucrări de bună calitate și la timpul optim, potrivit condițiilor specifice fiecărei regiuni, fiecărui raion, fiecărei gospodării de stat și colective și chiar ale fiecărei tarlale.

Ducînd o luptă hotărîtă pentru a păstra apa existentă în pămînt, extinzînd suprafețele pentru culturi irigate și executînd la timp și la un înalt nivel agrotehnic și celelalte lucrări, chiar și în condițiile acestui an cu o primăvară excesiv de secetoasă, vom asigura obținerea unor producții care să satisfacă nevoile de hrană ale întregului nostru popor.

Au împărțit avansuri bănești

Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Gura Gîrluței, raionul Călmățui, a organizat două brigăzi piscicole care aduc mari venituri bănești gospodăriei. Aceasta a permis să li se dea colectiviștilor drept avans bănesc pentru munca efectuată de la începutul anului, cîte 10 lei la ziua-muncă. Cele mai mari sume de bani au primit colectiviștii Ianuu Bucur, 1.270 lei, Melu Neacșu, 1.007 lei și Gheorghe Bucur 1.124 lei.

ION CENUȘA
corespondent

★

Anul trecut, cele 5 ha cu in-ulei, 5 ha cu coriandru și 5 ha cu legume contractate cu statul au adus colectiviștilor din satul Mircea Vodă, raionul Filimon Sîrbu, un venit bănesc de aproape 30.000 lei.

Pentru ca în acest an să obțină venituri și mai mari, care să permită repartizarea de avansuri bănești cît mai des, colectiviștii de aici au prevăzut în planul de producție pe 1957 mărirea cu încă 4 hectare a suprafețelor destinate culturilor de in-ulei, coriandru și legume și introducerea de noi culturi de plante tehnice.

Primele roade ale justei orientări a colectiviștilor la întocmirea planului de producție s-au arătat încă de pe acum. Incasînd avansurile la contractele încheiate cu statul, conducerea gospodăriei a hotărît să împartă colectiviștilor, drept avans, cîte 4,50 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

In toiul însămînțărilor



Colectiviștii din comuna Chilieni, raionul Sf. Gheorghe, au ieșit la însămînțat ovăzul.
Așa cum se vede și în fotografia de mai sus ei întrebuințează la această muncă atelajele proprii.

In aceste zile pe ogoarele regiunii Pitești

In unele raioane de cîmpie ale regiunii Pitești, datorită eforturilor depuse în ultima vreme de oamenii muncii de pe ogoare, însămînțările din epoca I sînt aproape terminate. In același timp, lucrătorii ogoarelor au arat peste 70.000 ha ce urmează a fi însămînțate cu plante din epoca a II-a. In fruntea raioanelor în care s-a dat o atenție deosebită pregătirii terenului se află raionul Drăgănești, cu 14.510 ha, Slatina, cu 10.812 ha etc.

Ritmul în care se desfășoară însă aceste lucrări este cu totul nesatisfăcător. In raioanele Vedea și Topoloveni, unde nu s-a înțeles încă importanța deosebită ce o are în acest an grăbirea arăturilor, nu s-au arat pînă la data de 6 aprilie a.c. decît 3.000— 4.500 ha.

Organele agricole din aceste raioane au datoria ca, urmînd instrucțiunile date la timp de comitetul executiv al sfatului popular regional, să explice țăranilor muncitori că întîrzierea acestor lucrări duce la pierderea unor mari cantități de apă din sol, la arătură bolovănoasă, la executarea arăturilor în condiții mai grele și la obținerea de recolte slabe.

In ce privește însămînțatul porumbului, în momentul cînd solul va căpăta căldura necesară, să se treacă de îndată la semănat, fără a se aștepta dispoziții speciale de la secția agricolă raională.

Lupta pentru terminarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară trebuie întărită tot mai mult. Redăm mai jos unele aspecte surprinse pe teren de redactorii noștri în legătură cu desfășurarea campaniei agricole de primăvară în regiunea Pitești.

Nedumerirea lui Criveanu

Mă oprisem la capătul locului, pe marginea văii prin care șerpuia ca o vinișoară argintie pîrîul Colnicului. In fața mea se întindeau, nesfîrșite, ogoarele de porumb ale colectiviștilor din Valea Seacă. Oamenii munceau de zor pentru a termina arăturile pe terenurile ce vor fi însămînțate cu porumb. Ogorul părea un roi de albine harnice. Aș fi vrut să stau de vorbă cu cineva din brigada de cîmp, să-mi povestească despre munca colectiviștilor, despre vrednicia fruntașilor. Aveam printre ei cîteva cunoștințe vechi, oameni pe care-i îndrăgisem, despre care mai scrisesem: Gheorghe Ciobanu, brigadierul de la întîia, Dumitru Ghioca, președintele, utemistul Călin Florea, cel ce conducea brigada a II-a — echipă formată numai din tineri...

Să stai de vorbă, dar cu cine? Cine avea acum vreme de tăifăsuit cu mine? Indrăznește numai să-l oprești de la lucru pe Călin Florea și să-l întrebi ceva. Iți va răspunde scurt, tăios:

— La prînz, tovarășe, în pauză. Acum n-am timp!

Lîngă mine, s-a oprit un cetățean. S-a așezat pe buturul unui copac răsturnat. Privea și el la colectiviștii care munceau. Imi părea o figură cunoscută. Intrai în vorbă cu el.

— Eu sînt Criveanu, îmi spuse Gheorghe Criveanu. Ai mai fost d-ta pe la noi și ast'vară?

— Da...

Imi amintesc totul, parcă a fost ieri. In ziua aceea, din înălțuri, soarele zvîrlea suliți fierbinți. Ca niște străjeri, porumbii colectivei, mîndri, își înălțau tulpinele către cer. In fiecare cuib era cîte un singur fir, cu frunzele de un verde închis. Se opreau oamenii îndelung, „individualii", și nu puteau pricepe cum de avea atîta viață porumbul colectivei. Nu departe de acolo, la o aruncătură de piatră, avea lanul și Gh. Criveanu. Porumbul lui era pipernicit, firav și galben ca un om bolnav. Se întreba Criveanu, oarecum înciudat, oarecum înfiorat, ca în fața unei taine necurate, de unde sorbise sănătate lanul gospodăriei pe cînd cele din jur se mistuiau arse de secetă.

Acum vezi, tovarășe Criveanu, care-i „secretul"? De ce colectiviștii culeg toamna roade bogate? Ei n-au așteptat, cum aștepți dumneata și-n acest an, să are ogorul în aceeași zi în care vor semăna porumbul. Ei și-au luat ca aliat agrotehnica și s-au prins să-i urmeze sfaturile. Au cărat din vreme la cîmp mranița, pe care au împrăștiat-o cu mîna pe ogor. Au băgat sub brazdă și 3.000 kg de îngrășăminte chimice. Vor semăna curînd la timpul potrivit porumb hibrid, sămînță aleasă. Iar pe viitor vor face, tot la vreme și bine, și celelalte lucrări agricole. Atunci de ce să te miri că s-au angajat să scoată — de-o fi anul bun — 4—5.000 kg boabe la ha. Ințelegi acum care-i „secretul"?

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Gh. Criveanu a pornit către casă tîrziu, spre seară, după ce aflase și el de isprava celor din brigada I, care reușiseră să termine de arat suprafața destinată porumbului. Mergea îngîndurat. Il frămînta ceea ce văzuse la consătenii săi — colectiviștii din Valea Seacă. Nu știm însă dacă pînă acum s-a hotărît să lasă cu plugul la cîmp, ori tot mai așteaptă să i se aducă vestea că a înflorit porumbarul.

J. GOJA

Agrotehnica lui Pală...

Tovarășul Pală Ilie, tehnicianul comunal din Găiești, în loc să-i îndrume pe țăranii muncitori să are din vreme ogoarele și să le grăpeze imediat, afirmă sus și tare că mai e destul timp. Despre porumb el susține că trebuie pus numai în arătura făcută în aceeași zi cu semănatul.

Foaie verde de negară
Peste tot e primăvară.
Pe tarlale, în zăvoi
Muncile-s acu' în toi,
Cîntă vesel pitpalacul...

Doar Găieștii merg ca... racul
Tarlalele — aici mai toate
Stau și acuma nearate
Căci, cum zice Ilie Pală:
„Nu e mare socoteală
Să pornești la semănat
Pîn-ce... cucul n-a cîntat.
Timp mai e în călendar,
N-a intrat în buzunar"...
— Dar porumbul, frățioare,
Cînd îl punem? Pe ninsoare?
Il întreabă careva.
— Lasă, nu te amesteca
Unde-i agrotehnica,
Ii răspunde Pală 'ndată.
Ș'agronom din't o bucată...
Știi care e — cum să-ți spui —
Secretul porumbului?
Ari chiar azi, și azi îl pui...

...Și uite, trece primăvara,
Se termină-n toată țara
Muncile. Dar la Găiești,
Cu asemenea povești
S-ar putea, măi frățioare,
Oamenii încă să are
Și-n ziua de recoltare.
Și n-ar face vreo scofală
De-ar urma sfatul lui Pală!

ION DRUJCU

Scheletul...

Din jurnalul unui tractor K. D.

15 februarie 1957

Oof, zac! Din grija cui nu l-e drag... Zac în mijlocul ogrăzii, bătut de vînt. Simt că-mi vine sfîrșitul și strig: Ajutooor!

20 februarie 1957

Cu toate că e cam surd, pînă la urmă tot m-a auzit tov. Funieru, mecanicul șef. M-au scos apoi mecanizatorii din noroi și m-au băgat în atelier. Au început să mă repare. Mi se pun pistoane și segmenți noi. Mi se schimbă și vilbrochenul. Oliuuu! Să vedeți ce o să alerg pe tarlale peste o săptămînă.

25 februarie 1957

Cum zice cîntecul ăla italian? „Bună ziua tristețe". Iacă așa sînt și eu: cătrănit rău. Imi mai trebuiau doar niște supape cînd s-a întîmplat una boacănă: brigăzile au plecat pe teren, alaltăieri. Pe seară, sună telefonul. Trag eu cu urechea și ce aud? „Alo, alo! Aici e brigada de la Scornicești. Cine-i

(Continuare în pag. 3-a)

UDĂTURA BAT-O VINA

La punctul agricol Suseni din neglijența tehnicianului Ion Duminică, peste 2.000 kg îngrășăminte chimice zac nefolosite.



— Auzi că din lipsă de udătură nu ne trimite pe cîmp!
— Aș! După cît se vede tocmai dimpotrivă, din prea multă „udătură".

Desen: N. CLAUDIU

A început experimentarea sistemului îmbunătățit de organizare a muncii, salarizare și premiere a mecanizatorilor din S. M. T.

Traducînd în viață sarcinile trasate de Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, cu privire la creșterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a elaborat, în colaborare cu C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, sistemul îmbunătățit de organizare a muncii, salarizare și premiere a muncitorilor din brigăzile de tractoare ale S.M.T.-urilor.

Sistemul îmbunătățit de salarizare, care a și intrat în vigoare la 1 aprilie 1957, se va experimenta în cursul acestui an, pentru ca pe baza rezultatelor obținute să se definitiveze pentru anul 1958.

In S.M.T.-uri, sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere se va aplica experimental cu două variante. Ambele variante au la bază salariul tarifar lunar, după vechimea în muncă, pe meserii (șef brigadă, mecanic agricol, tractorist, pontator). Salariul tarifar reprezintă ponderea cea mai mare din cîștigul mediu planificat al muncitorilor, fiind între 75—80% din cîștig și asigurînd o sporire a cîștigurilor cu 22%, în comparație cu cel rezultat din sistemul de salarizare și premiere aplicat pînă acum.

O serie de S.M.T.-uri vor aplica în acest an varianta I a noului sistem de salarizare și premiere. Muncitorii acestor unități vor beneficia de acordul simplu în cîmp, în toate perioadele de lucrări agricole din timpul anului. Varianta a II-a, ce va fi aplicată experimental în celelalte S.M.T.-uri, prevede salariul tarifar, acordîndu-se în plus o primă pentru executarea lucrărilor în termeni optimi.

ORGANIZAREA MUNCII IN BRIGĂZILE S.M.T.-URILOR

Regulamentul de organizare a muncii, salarizare și premiere prevede că brigăzile care lucrează în gospodăriile colective și întovărășiri să fie permanentizate pe tot ciclul de lucrări, urmînd a executa și toate reparațiile necesare la locul de muncă. Aceste brigăzi revin în S.M.T. numai pentru reparații mari, ce nu se pot efectua la locul de muncă. Brigăzile vor fi formate din cîte 5—9 tractoare. In cazul cînd tractoarele vor lucra dispersate, se vor putea organiza grupe de 2—4 tractoare, care vor fi conduse de către un mecanic agricol, ce va avea în primire și tractor. Pentru stimularea calificării și permanentizării lor la locul de muncă, mecanizatorii de la brigăzile de tractoare se împart în două categorii: mecanici agricoli și tractoriști. Mecanicul agricol (care trebuie să cunoască atît conducerea cît și repararea tuturor tipurilor de tractoare și mașini agricole simple și complexe etc.), ca și tractoriștii, vor avea un carnet de calificare cu taloane, care vor putea fi retrase pentru abateri disciplinare, nerespectarea regulilor de îngrijire tehnică etc.

Brigăzile de tractoare care lucrează pe terenuri dispersate se vor putea încadra, de la caz la caz, cu aprobarea Direcției agricole regionale, cu un pontator-alimentator, ce va ține evidența activității fiecărui tractorist, va încheia contracte de lucrări și va răspunde de păstrarea și eliberarea combustibilului.

CUM SE VA FACE SALARIZAREA

După sistemul de salarizare îmbunătățit, muncitorii din brigăzile de tractoare care vor lucra după varianta I, atunci cînd se află în cîmp, în toate perioadele de lucrări agricole din timpul anului, vor fi retribuiți în acord simplu, conform rezultatelor obținute, potrivit tarifelor stabilite pe hectar sau tonă de produse agricole după tipul tractorului sau batozei cu care lucrează. Astfel, pentru un hectar de arătură de însămînțare+grăpat, executat cu tractorul K.D., se va plăti 12,50 lei, iar cu tractorul I.A.R., 18 lei. Pentru semănatul unui hectar efectuat cu tractorul U.T.O.S., M.T.Z. sau Lanz (35—45 C.P.) se plătește 4,5 lei, iar cu tractorul K.D., sau K.D.P. 4 lei per hectar.

Atunci cînd tractoristul sau mecanicul agricol îndeplinește și funcția de mecanic batozar primește, pe lîngă cîștigul realizat în acord, și 50% din plata muncii cuvenită batozarului (cu condiția respectării calității treieratului). Șeful de brigadă și pontatorul pe timpul muncilor în cîmp primesc cîte 20—25 și respectiv 10% din cîștigul total lunar realizat de mecanicii agricoli, tractoriștii, combinierii și motoriștii din brigadă.

Mecanizatorii care lucrează la recoltarea cu combina, primesc pentru fiecare tonă recoltată, cîte 10 lei de tonă și nu mai puțin de 8 lei pentru fiecare hectar recoltat. Pentru fiecare tonă recoltată în plus, peste planul de lucru al combinei pe sezon, se acordă ca premiu cîte 5 lei de tonă. Ajutorul de combiner primește 80% din cîștigul realizat de combiner.

Cînd mecanizatorii execută alte lucrări (reparații, transporturi etc.) ei primesc salariul tarifar. Șeful de brigadă are un salariu tarifar lunar de 800 lei, un mecanic agricol cu o vechime de 5—8 ani 700 lei, iar cu peste 8 ani vechime, 800 lei lunar. Tractoristul cu 0—2 ani vechime are un salariu lunar de 500 lei, pe cînd cel cu peste 5 ani vechime, 650 lei. Pontatorul are un salariu tarifar lunar de 400 lei. Pentru zilele cînd mecanizatorii nu pot lucra din motive independente de voința lor (ploaie, teren moale, etc.) vor primi 75% din salariile tarifare.

In timpul lucrului în cîmp, mecanicii agricoli și tractoriștii care lucrează după varianta a II-a vor primi peste salariile tarifare (în regie) și o primă pentru executarea lucrărilor în termenii optimi stabiliți prin plan, cu respectarea cerințelor calitative. Astfel, pentru un hectar arătură de însămînțare + grăpat cu tractorul K.D. sau K.D.P., tractoristul primește o primă de 6 lei; cu tractorul I.A.R., Lanz sau S.R.T., 8,50 lei. Pentru semănatul unui hectar cu K.D.-ul se dă o primă de 3 lei, iar cu I.A.R.-ul, 4 lei, etc. Șefii brigăzilor și pontatorii primesc aceleași procente ca și la acordul simplu din

(Continuare în pag. a 4-a)

SMT-uri fruntașe

Mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, regiunea Constanța, au îndeplinit planul de producție din campania de primăvară cu 52 de zile înainte de termenul planificat. Acordîndu-se o deosebită atenție pregătirii utilajului în timpul iernii, școlarizării tractoriștilor, asigurării terenului de lucru, bunei organizări a muncii și întreținerii parcului de tractoare și mașini agricole — potrivit normativului de îngrijiri tehnice — mecanizatorii din această unitate au obținut frumoase succese. De pildă, brigada a 9-a a realizat pînă acum cîteva zile peste 900 de hantri (peste 130 la sută din plan), brigada 1-a 980 hantri (peste 130 la sută din plan), brigada a 4-a 115 la sută. In mod deosebit s-au evidențiat tractoriștii Roman Gheorghe din brigada I-a, Sisoie Tudor din brigada a 4-a, precum și Petcu Paraschiv din brigada a 9-a. De la începutul campaniei de primăvară vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Făcăeni au economisit pînă în prezent 12.000 kg de carburanți. Totodată, ei au făcut economii la piese de schimb în valoare de peste 45.000 lei.

★

Tînăra stațiune de mașini și tractoare Varlaș nu are nici măcar un an de activitate. Totuși, mecanizatorii acestui S.M.T. au dovedit că sînt hotărîți să lucreze tot atît de rodnic ca și tovarășii din S.M.T.-urile mai vechi ale regiunii Timișoara.

Deși brigăzile au pornit pe teren abia la 1 martie, în numai 29 de zile mecanizatorii au reușit să realizeze planul de producție din campania de primăvară în procent de 100 la sută. Pînă la 5 aprilie brigăzile fruntașe (a V-a, condusă de tov. Raușcă Ioan, și brigada I, condusă de tov. Bogdan Niculae) au depășit planul cu peste 20 la sută. Cel mai de seamă succes a fost dobîndit de tractoristul Bai Aurel, care în decurs de o lună de zile a realizat două planuri din campania de primăvară, urmat îndeaproape de mecanizatorii Teodor Iltziu și Jebeleanu Ella.

I. ALEXANDRU



Tînăra colectivistă Maria Tomi de la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Harman, regiunea Stalin, se preocupă îndeaproape de aplicarea regulilor agrotehnice. Ca șefă de echipă ea caută să-și ridice cît mai mult cunoștințele profesionale.
In fotografie o putem vedea studiind structura unei plante la casa-laborator a gospodăriei.

Moş Tache Vasilache şi cele 6.000 de scrisori

Se simţea în văzduh suflarea caldă a primăverii şi seva prinsese a urca în trunchiuri de copaci. În cele [illegible] împărţire a pămîntului. Flămînzii, dijmaşii de altă dată, argaţii de pe moşia crudului boier pe care-l porecliseră „şarpele" — din pricină că şuera cînd vorbea — n-au putut fi stăviliţi nici de arma încărcată a jandarmului Baghiu, nici de ameninţările „şarpelui". În fruntea dijmaşilor, comunistul Tache Vasilache cutezase a înfrunta şi ţeava puştii şi asprimea vorbei boiereşti.

— De tragi Baghiule în mine, a strigat moş Tache către jandarm, o sută îmi iau locul. Şi-o fi vai şi-amar de tine. Adineauri întreba boierul ce lege ne dă dreptul să-mpărţim pămîntul. Apoi legea noastră-i cuvîntul Partidului! Chitesc în mintea mea că asta-i pravila dreptăţii! Şi-acu' să nu mai pierdem timpul. Înainte copii, după mine!

Baghiu n-a avut curaj să tragă cu arma. Boierul a fugit la Buhuşi. În aceeaşi seară, acasă, la măsuţa lui joasă, cu trei picioare, moş Tache încheia prima lui scrisoare către ziarul Scînteia: „Aşa am împlinit porunca partidului. În Cîndeşti pămîntul este acum al celor ce-l muncesc".

Era o zi însorită, din primăvara anului 1945, cea dintîi primăvară pe pămîntul ţării eliberate. De atunci au trecut peste 12 ani. Au răsărit nenumărate fire colilii la tîmplele lui moş Tache. Dar bătrînul comunist din Cîndeşti nu s-a lăsat încovoiat sub povara anilor. Era printre primii în toate acţiunile comuniştilor, el, secretarul de partid al primei celule înfiinţate în satele Cîndeştilor. După fiecare biruinţă, la fiecare bucurie corespondentul voluntar Tache Vasilache scria cîteva rînduri la „Scînteia", la „Romînia Liberă", ori la alt ziar central. Dar nu numai bucuriile le vestea el ziarelor. De pildă, într-un an, tot primăvara, cînd s-au topit zăpezile, apele au venit repezi de sus, dinspre Obcine. Pîrîul din Vădurele şi-a ieşit din matcă. Torenţii au măturat în calea lor copaci şi grajduri şi cîteva case. Corespondentul a vestit la ziar. Ajutorul statului n-a întîrziat să sosească. În vara ce-a urmat, tot comunistul Tache a vorbit cu însufleţire oamenilor de s-au pornit să mute albia pîrîului. Din acel an nici satul Vădurele, nici celelalte cinci sate ale comunei Cîndeşti n-au mai cunoscut prăpădul inundaţiei. „Am izbutit să construim un pod pe drumul spre Costişa", scria altă dată Tache Vasilache către „Romînia Liberă". Printre cei care au depus mai multe ore de muncă voluntară şi au cărat materiale de construcţie cu atelajele proprii se numără: Ion Simion, Culbeci Alexandru etc. Despre el [illegible] întotdeauna să vorbească.

E destul de anevoioasă munca de corespondent. Şi nu întotdeauna ea îţi aduce bucurii. În urmă cu vreo cinci ani, cînd moş Tache a fost ales preşedintele comitetului de iniţiativă pentru înfiinţarea unei gospodării colective în Cîndeşti, duşmanii au vrut să-l piardă. Scrisese el şi atunci, precum îi e obiceiul, o scrisoare la „Scînteia". Arăta unele greutăţi pe care le întîmpină comitetul şi cerea sfaturi. A dat scrisoarea la poştă şi aştepta răspuns. Răspunsul nu l-a mai primit. În locul lui a găsit după cîteva zile, în ogradă, propria lui scrisoare. Fusese întoarsă din drumul către Bucureşti. Prins de plic cu ac, atîrna un bilet: „Potoleşte-te! Nu mai trimite scrisori „Scînteii". Nu te mai juca cu scînteia că s-ar putea într-o zi să-ţi ia casa foc! Dacă vrei să nu mori înjunghiat, nu mai face colhoz în sat"!

Băbuţa lui Tache s-a speriat atunci amarnic. Vreo cîteva nopţi n-a dat geană peste geană. Dar el nu s-a înfricoşat. Ştia că la mijloc e mînă chiaburească. Îl bănuia pe Aldea, ori pe Zavati. Ori, cine ştie? Hoţul cu un păcat şi păgubaşul cu nouă. Tache îi spunea nevestei:

— Hai băbuţo! Eu îmi văd de treabă mai departe. Chiar de-o fi să mor, eu mi-am trăit traiul, mi-am mîncat mălaiul. Dar barem să-i ştiu pe cindesteni mergînd laolaltă către belşug în familia cea mare a colectivei. Aş vrea s-apuc ziua ceea. Şi moşul a apucat-o. A şi scris despre ea la ziar: „În satul Vădurele, comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, a luat fiinţă gospodăria colectivă „Zorile vieţii noi"...

Cu adevărat noi au fost de-acum înainte zorii vieţii pe care a trăit-o în gospodărie primul dintre colectiviştii înscrişi, moş Tache Vasilache. Despre succesele colectiviştilor, despre unele necazuri ale brigăzilor de cîmp sau ale îngrijitorilor de la ferma zootehnică, despre viaţa gospodăriei, corespondentul vestea regulat presa. Trimitea scrisori la: Scînteia, Romînia Liberă, Munca, Albina, Flacăra şi alte ziare şi reviste.

De prin toamna lui 1954 încoace el scrie îndeosebi la ziarul satelor „Agricultura Nouă". În casa lui, lampa se stinge noaptea tîrziu. Bătrînul scrie sau citeşte. Are pe masă un teanc de scrisori:

Băbuţa doarme alături, în chiler. Moş Tache îşi aruncă privirea pe nişte diplome ce stau răspîndite pe măsuţă. Le-a citit şi recitit de-atîtea ori. Slovele lor i-au mîngîiat întotdeauna sufletul: „DIPLOMA"... decernată de Consiliul general A.R.L.U.S. tov. Tache Vasilache, corespondent de presă, pentru activitate deosebită desfăşurată în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice 1956"... Sînt multe diplomele sau medaliile ori steagurile de fruntaş pe care le-a primit pînă acum. I-au făcut mare bucurie, fireşte. Dar mulţumit cu adevărat s-a simţit atunci, în Capitală, la Congresul corespondenţilor de presă. Făcea parte din prezidiu. Alături de dînsul, într-o parte şi-n alta şedeau conducători ai partidului, ai guvernului. El, fostul dijmaş din Cîndeşti, a avut cinstea să vorbească adunării. A povestit între altele şi despre o păţanie de cînd era copil. Fusese de faţă cînd şeful postului de jandarmi l-a izbit pe taică-său cu vîna de bou peste obraz, încît i-a ţîşnit sîngele pe nas şi pe gură... „Vedeţi, de asta scriu despre biruinţele noastre de astăzi, ca să răzbun ce-a fost ieri: suferinţele trecutului", şi-a încheiat cuvîntul fruntaşul corespondenţilor de presă săteşti.

Anul trecut, la concursul organizat de ziarul „Agricultura Nouă" pentru cea mai bună corespondenţă, moş Tache Vasilache s-a numărat printre premiaţi.

— Mi-au prins bine banii, ne mărturisea bătrînul zilele trecute. Cît ai cîştiga de mult, un gologan în plus nu strică. I-am luat băbuţii un şal, mie cismele astea de cauciuc...

Am stat mult de vorbă cu dînsul în ziua aceea. Cînd negurile nopţii au cuprins Valea Bistriţei, i-am păşit pragul casei ca oaspete. Nu m-au mirat nici dulapul plin cu cărţi, nici diplomele înşirate pe pereţi, printre ştergare şi blide pictate. M-a mirat însă un fapt. Pe masă avea cîteva registre mari. Unul din ele era deschis. „Înregistrez în el scrisorile, ca să ştiu cărui ziar le-am trimis, cînd a plecat şi cînd vine răspunsul".

Am citit cu ochii plini de uimire un număr de ordine: „6.000". În 12 ani moş Tache Vasilache expediase către Capitala patriei 6.000 de scrisori. Grăitoare cifră! Şi altele i se adaugă zi de zi Tache Vasilache continuă să slăvească în glas de slove primăvara noastră bogată în soare şi în bucurii.

GH. JANGOCIU

Cu sprijinul ţăranilor muncitori

Anul trecut cooperativa de consum din comuna Glăvăneşti, raionul Zeletin, a înregistrat însemnate succese atît în desfacerea mărfurilor industriale, cît şi la achiziţionarea produselor agricole. Astfel, planul de achiziţii la grîu, porumb, miere de albine, fructe, rachiu şi păsări a fost realizat în procent de 115%. În acelaşi timp ţăranii muncitori au cumpărat prin comerţul de întîmpinare peste 1 mii kg tablă galvanizată, peste 50 kg fire de bumbac, precum şi însemnate cantităţi de cherestea, sodă caustică etc.

Ţinînd seama de experienţa căpătată în anul trecut şi de propunerile consumatorilor, conducerea cooperativei, în frunte cu tovarăşa preşedintă Perian Elisabeta, s-a îngrijit de buna organizare a cooperativei cu mărfuri industriale cerute de ţăranii muncitori din Glăvăneşti. Totodată, printr-o susţinută muncă de lămurire dusă de la om la om, de către lucrătorii cooperativei, s-a ajuns la realizarea planului de achiziţii pe primul trimestru al acestui an.

Zilnic, la centrul de achiziţii, care se află peste drum de cooperativă, se pot vedea ţărani muncitori care vin să-şi valorifice prisosul de produse agricole. Ion S. Meleşeanu, membru al întovărăşirii agricole din comună, a valorificat 830 kg grîu şi 35 l. de rachiu. Cu banii încasaţi el şi-a cumpărat 127 kg tablă pentru acoperirea casei, ce a construit-o fiului său, Dumitru. Ţăranul muncitor Constantin G. Ştefan a valorificat şi el 520 kg grîu, 300 kg porumb, 25 litri rachiu, iar Iancu Buzdug a valorificat 450 kg de grîu şi 150 kg porumb. Amîndoi şi-au cumpărat de la cooperativă materiale de construcţie, îmbrăcăminte, încălţăminte şi altele.

Ca urmare a sprijinului dat de către ţăranii muncitori planul de achiziţii al cooperativei pe primul trimestru al acestui an a fost îndeplinit şi depăşit. Peste plan au fost achiziţionate 2.106 kg de grîu, 1.382 kg porumb, 5.900 litri rachiu, un mare număr de păsări şi ouă. În acelaşi trimestru, cooperativa a vîndut ţăranilor muncitori, prin comerţul de întîmpinare, peste 1.500 kg tablă galvanizată, 800 kg tablă neagră, precum şi însemnate cantităţi de cherestea, ţiglă, sodă caustică şi altele.

De asemenea, cooperativa din comuna Glăvăneşti a vîndut cooperatorilor mărfuri industriale în valoare de 235.929 lei, depăşindu-şi planul la desfacere cu 65.929 lei. În afară de pînzeturi, stofe, încălţăminte, confecţii, vase de bucătărie, ţăranii muncitori din Glăvăneşti au cumpărat şi 13 aparate de radio.

I. GHEORGHIU

Gospodari vrednici şi înstăriţi

Cu ani în urmă, în preajma gării Căzăneşti era doar o singură casă şi cîteva dependinţe: conacul lui Radu Savu. De aici şi pînă-n sat — cale de vreo 3 kilometri — se întindea cîmpul pustiu. Dar de cînd casa lui Savu a devenit sediul gospodăriei agricole colective din Căzăneşti, [illegible] jurul ei au început să răsară case noi. Pe cîmpul pustiu s-a închegat încetul cu încetul o nouă aşezare — Satul Nou, locuit în cea mai mare parte de colectivişti.

Aflu toate acestea de la Ioana C. Radu, o femeie măruntică, oacheşă, pe care o întîlnesc întîmplător în drum spre gospodărie. Femeia îmi arată cu mîndrie o casă cu pereţii fumurii şi mă pofteşte înăuntru. Intrăm în curtea împrejmuită cu gard nou şi trecem mai întîi pe lîngă o căsuţă mică, acoperită cu paie.

— La început am ridicat-o pe asta — îmi spune femeia, oprindu-şi privirea pe căsuţa cît un bordei — şi de n-am fi fost în colectivă alta nu ne mai făceam. Eram săraci, dar acum... Şi privi veselă spre casa cea mare.

Gazda mai vrea să spună ceva, dar bagă de seamă că Ionel, un băiat de vreo şapte ani, se străduia să se urce pe o bicicletă, în timp ce sora lui mai mică îi repeta cu stăruinţă:

— Nu mai cînta! Nu vezi, nu mai cînta! Hai şi schimbă postul!

Dînd cu ochii de noi, copiii fugiră în casă.

Mergem şi noi pe urma copiilor. Camera în care intrăm pare gătită de sărbătoare: pe jos preşuri, pe pereţi scoarţe mari, paturile încărcate de perne... La radio se transmite muzică.

— Asta-i camera de oaspeţi? spun eu cercetînd-o cu luare aminte.

— Nu, aici stăm noi.

Trecem în altă cameră, ceva mai mare, pregătită într-adevăr pentru oaspeţi.

Dulapul castaniu cu trei uşi, patul dublu, masa şi scaunele de aceeaşi culoare străluceau de curăţenie. Scoarţele de pe pereţi şi de pe podele erau mai frumoase decît în prima cameră, iar perdelele de borangic arătau iscusinţa femeii la cusături de mînă.

Văzîndu-mi privirea uimită, gazda mă lămureşte:

— În cei aproape şapte ani, de cînd sîntem colectivişti, ne-am făcut şi noi cîte ceva.

Îmi exprim dorinţa să-l cunosc pe tovarăşul ei de viaţă şi aflu că e lîngă Rebeşteni, la împrăştiat gunoiul pe tarlaua unde va fi grădina de legume şi zarzavaturi a colectivei.

— Dacă mergeţi într-acolo îl recunoaşteţi îndată. E înalt, oacheş, şi cam încărunţit...

...Ajung pe tarla tocmai la ceas dimineaţă, colectiviştii s-au adunat la baraca paznicului să ia masa de prînz. [illegible] (fiecare mănîncă din ce a adus în traistă) oamenii îşi aruncă glume.

Printre cei adunaţi e şi Costică A. Radu. L-am cunoscut după descrierea nevestei-si. Dar n-apuc să intru în vorbă cu el, deoarece Ion M. Duţu [illegible] la Tudor Voicu Badea. Povestea aceasta îi aminteşte ceva asemănător şi lui Vasile Cîmpeanu. Apoi începe să povestească şi Nae Paraschiv.

Stau rezemată de uşă şi-mi plimb privirea pe cele 18 chipuri atît de diferite ca înfăţişare, dar atît de asemănătoare prin mîndria şi încrederea ce le-o citesc în ochi. Deodată, Ion M. Duţu mi se adresă:

— Îi fi avînd treabă cu careva iar noi ne-am luat cu poveştile. Toţi cîţi îi vezi am fost argaţi, am gustat pîinea amară a multor stăpîni şi am îndurat destule. Acum facem haz de necazurile de atunci că numai de haz au mai rămas!

— El are dreptate, intră în vorbă Costică A. Radu. Şi, întorcîndu-se spre mine: Am fost toţi argaţi, dar acum sîntem gospodari. Aţi văzut Satul Nou din preajma gospodăriei? Noi l-am ridicat. Ştiţi cîte case are? 150!...

Discuţia ar mai fi continuat, dar timpul mesei se sfîrşise. Mîinile string cu îndemînare ştergarele cu resturile de pîine albă, slănină, brînză şi ouă — bucate din care se ospătaseră colectiviştii.

Mă despart de grădinarii gospodăriei colective Căzăneşti şi plec înspre sat. Pe drum, îmi revin în minte crîmpeie din povestirile lor care confruntate cu realitatea dovedesc cît de frumoasă este viaţa asta nouă a oamenilor care au făcut drumul de la robie la libertate şi bunăstare.

VERA HUDICI

FILMUL PENTRU SATE

S-a încheiat pe întreg cuprinsul ţării cea de a II-a etapă a Festivalului filmului pentru sate. Ea s-a desfăşurat în 2.473 localităţi, iar filmele au fost vizionate de 871.805 spectatori.

Exemplificînd unele aspecte pozitive din această etapă, putem arăta că în unele regiuni ca: Timişoara, Cluj, Stalin, Iaşi etc., spectacolele cinematografice din cadrul Festivalului au constituit, pentru viaţa satelor, adevărate sărbători, în care ţărănimea a putut asculta conferinţe, după care a vizionat programe artistice şi filme. Astfel, numai în regiunea Cluj au fost ţinute peste 120 conferinţe pe diferite teme privind: muncile gospodăriilor în timpul iernii, pregătirea campaniei agricole de primăvară etc. În regiunea Timişoara, organele de presă locale au dat o atenţie deosebită desfăşurării Festivalului, publicînd chemări către organizaţiile de masă, pentru sprijinirea acestor însemnate manifestaţii culturale, au făcut ample analize ale etapei I etc. De asemenea, în regiunea Timişoara, prin grija comisiei regionale de organizare a Festivalului, au fost antrenate formaţiile artistice ale Complexului Metalurgic Reşiţa, care o dată cu prezentarea filmului au susţinut diferite programe pe scenele căminelor culturale din comunele Cilnic, Chelmac, Zăbrani şi altele. În regiunea Stalin, raionul Sighişoara, Festivalul a fost patronat de secţia de învăţămînt a sfatului popular raional, care a asigurat prin corpul didactic de la sate manifestări culturale şi cinematografice cît mai variate.



O scenă din filmul sovietic „Muzică cu bucluc".

Aceleaşi rezultate pozitive au fost obţinute şi în regiunea Bucureşti, unde caravanele cinematografice şi-au depăşit planul stabilit, parcurgînd şi alte localităţi în afară de cele stabilite în itinerar. Prin filmele şi jurnalele prezentate ele au contribuit din plin la popularizarea realizărilor regimului nostru şi la intensificarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii.

Analizînd condiţiile tehnice în care au fost prezentate filmele atît de caravane cît şi la unităţile staţionare, putem arăta că în toate regiunile au fost luate, cu prilejul prezentării filmelor, măsuri de verificare tehnică a instalaţiilor cinematografice înlocuindu-se, acolo unde a fost nevoie, piesele uzate şi care prezentau pericolul deteriorării copiilor de filme şi deci prezentarea proastă a filmelor. Cu toate acestea, în unele regiuni s-a semnalat o prezentare proastă din punct de vedere tehnic a filmelor, aşa cum s-a petrecut în regiunea Suceava, în localităţile Todireşti, Dumbrăveni etc.

Una din greutăţile simţite aproape în toate regiunile a fost şi este lipsa combustibilului (benzină) şi în unele cazuri lipsa pieselor de schimb (lămpi de proiecţie etc.). Ele au fost cerute de nenumărate ori la D.A.D., care însă a rezolvat această problemă parţial şi cu mare întîrziere (ex. regiunea Suceava).

Din punct de vedere al programării filmelor, oficiile D.D.F. s-au străduit ca şi în cadrul etapei a II-a să asigure la timp copiile de filme artistice cuplate cu documentare agricole şi jurnale, care, în cea mai mare parte, au plăcut spectatorilor. Asemenea exemple se pot da din regiunile Bacău, Cluj, Craiova, Timişoara — regiuni care au folosit documentare ca: „Tratarea seminţelor", „Jurnal agricol nr. 6/1956" şi altele. Specialiştii de la direcţiile agricole regionale au făcut scurte prezentări ale acestor filme care înfăţişează metode de muncă avansate ce trebuie folosite în campaniile agricole. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Astfel în regiunea Timişoara, tov. Paraschiv Nicodim din comuna Cilnic, după ce a vizionat filmul „Moştenirea însingerată" şi jurnalul agricol nr 6/1956, s-a angajat să mărească productivitatea muncii în cadrul întovărăşirii agricole din care face parte, chemînd la întrecere pe ceilalţi întovărăşiţi.

În comuna Săcuieni s-a făcut o amplă discuţie în jurul filmului „Poveste neterminată", iar în regiunea Hunedoara, în comuna Miercurea Sibiului, tov. Nistor Ioan, învăţător din comună, a popularizat învăţămintele desprinse din filmul „Un pichet în munţi", îndemnînd sătenii la întărirea vigilenţei faţă de duşmanii regimului nostru. Asemenea exemple se pot da şi din regiunile Cluj, Stalin, Craiova, Baia Mare şi altele.

Rezultatele etapei a II-a a Festivalului filmului pentru sate ne îndreptăţesc să afirmăm că etapa a III-a a Festivalului se va desfăşura în condiţiuni şi mai bune, contribuind astfel la sprijinirea agriculturii noastre şi la ridicarea nivelului cultural al ţărănimii muncitoare.

Ce să citim

AL. RAICU: „Pe drumuri de ţară"

Citind notele de călătorie „Pe drumuri de ţară" ale lui Al. Raicu, îţi dai bine seama că autorul a ştiut să vadă şi să descrie cu pricepere „bogăţia de fapte şi chipuri noi de oameni" din satele pe care le-a cutreierat. Iată chipul Mariei Avram, harnica preşedintă a cooperativei din comuna Căldăraru, regiunea Piteşti, care este şi membră a gospodăriei colective. „Am întîlnit-o din nou, la un capăt de tarla, pe tovarăşa Maria Avram. Înaltă, legată la cap cu o basma galbenă, părea că se oprise acolo, la marginea lanului, de multă vreme, şi privea cu bucurie şi nesaţ holdele de aur".

De la Maria Avram şi holdele de aur ale colectivei din Căldăraru, autorul ne poartă departe, în comuna Bălan, regiunea Cluj, unde membrii cooperativei de consum chibzuiesc cum să ajungă la autofinanţarea cooperativei. „Să restituim Băncii de Stat toate creditele cu care ne-a ajutat să fiinţăm pînă acum. Şi pe viitor să mergem pe picioarele noastre"..., spune preşedintele cooperativei, un om priceput şi cu dragoste de munca ce i-a fost încredinţată.

La Coloneşti, raionul Bacău, atenţia autorului s-a oprit mai întîi asupra magazinului cooperativei, de unde coloneştenii se aprovizionează cu tot felul de mărfuri, trimise de muncitorii de la oraşe, şi unde îşi valorifică produsele din gospodăria lor. „Nu departe de aici, scrie autorul, se înalţă casa de naşteri şi policlinica cea nouă, construită de coloneşteni prin autoimpunere".

„Pentru încă o fărîmă de lumină" se intitulează bucata cu care se încheie notele de drum. Tinerii din Traian-sat, raionul Brăila, au devenit interpreţii iscusiţi ai pieselor de teatru şi ai cîntecelor. Unii bat pragul caselor din comună, ducînd pe acolo, cum zice autorul, „încă o fărîmă de lumină".

DISCUŢII în legătură cu lucrarea „DESECARI" de ing. Valeriu Blidaru

Nu de mult, în Editura Agrosilvică de Stat a apărut lucrarea „Desecări", scrisă de ing. Valeriu Blidaru. Fiind prima de acest gen în ţara noastră, lucrarea a fost primită cu interes în cercurile specialiştilor din sectoarele: hidroamelioraţii, hidrotehnică, agricultură şi silvicultură.

În scopul de a contribui la îmbunătăţirea unei ulterioare ediţii, redacţia ziarului nostru a considerat necesar să ceară părerea unor specialişti şi practicieni asupra acestei lucrări. Publicăm mai jos materialul primit din partea colectivului Secţiunii de amelioraţii agricole din I.C.A.R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevăd extinderea suprafeţei arabile de la cca 9.700.000 ha în anul 1955 la 10.500.000 ha în anul 1960. În acest scop, Directivele dau indicaţii cu privire la valorificarea unor însemnate suprafeţe de terenuri sărăturoase, mlăştinoase sau inundabile.

Principala măsură ameliorativă cu ajutorul căreia se pot reda agriculturii mari suprafeţe de teren arabil este desecarea, singură sau îmbinată cu irigaţia în cazul spălării sărăturilor ori pentru prevenirea în anumite cazuri a fenomenelor de sărăturare secundară în urma îndiguirii.

Pe această linie, pentru precizarea principiilor desecării în condiţiile naturale ale ţării noastre, tipărirea unui tratat de desecări apare ca foarte bine venită. Un astfel de tratat este necesar atît pregătirii de noi cadre de proiectare şi exploatare a sistemelor ameliorative cît şi pentru informarea specialiştilor mai vechi din domeniul ameliorațiilor (îmbunătăţiri funciare). Realizările din ultimii ani ale pedologiei ameliorative (adică ale studiului solului în scopul ameliorării lui), în special în Uniunea Sovietică, stat de o importanţă covîrşitoare pentru orientarea principială a măsurilor în domeniul ameliorațiilor.

Pentru aceste motive apariţia cărţii „Desecări" de ing. V. Blidaru (Editura Agrosilvică de Stat) a fost primită cu interes.

Este incontestabil un mare merit al autorului de a şi fi luat această sarcină. Din păcate, deşi autorul îşi propune în prefaţă să realizeze o adaptare a materialului folosit la condiţiile ţării noastre, ceea ce constituie desigur cerinţa esenţială pentru ca lucrarea să devină utilă în acţiunea de valorificare de noi terenuri, socotim că tocmai acest scop nu a fost atins.

O slabă cunoaştere a condiţiilor naturale ale ţării noastre, precum şi necunoaşterea sau subaprecierea datelor pedologiei ameliorative (la noi cercetările Comitetului Geologic şi ale Academiei R.P.R., iar în Uniunea Sovietică lupta de opinii în ultimii 15 ani), au făcut ca autorul să comită unele grave greşeli de fond. Astfel, în tratarea normei de desecare (mai precis: adîncimea de desecare) se ţine seamă numai de plantă, criteriu oarecum suficient pentru ţările nordice. În condiţiile noastre climatice, pentru redarea sărăturilor şi desecarea terenurilor joase sau inundabile din zona de cîmpie, la stabilirea normei de desecare trebuie să se ţină seama în primul rînd de condiţiile pedologice şi hidrogeologice. Criteriul de bază la stabilirea normei de desecare trebuie să fie adîncimea critică de salinizare (vezi cercetările lui N. Florea). Norma de desecare cerută de plante este mai mică decît aceea impusă de necesitatea evitării pericolului sărăturării secundare a solului. Proiectarea pe criteriul plantă poate duce la consecinţe grave pentru teritoriul ameliorat în mod greşit.

Se recomandă apoi pentru regularizarea regimului apei din sol o metodă care nu poate fi folosită la noi decît în cazuri cu totul excepţionale: metoda folosirii reversibile a canalelor de desecare pentru irigaţia prin ascensiune capilară a apei din sol. Dacă această metodă se poate folosi în ţările nordice cu o slabă evaporare de la suprafaţa solului şi cu o apă freatică aproape lipsită de săruri, în condiţiile ţării noastre, în toate zonele interesate la irigaţii ea va duce inevitabil la sărăturarea solului.

O importantă lipsă tehnică a cărţii o constituie faptul că de cele mai multe ori nu se arată condiţiile de aplicare a formulelor şi tabelelor (sau cel puţin condiţiile în care au fost stabilite). În acest fel, utilitatea materialului prezentat este mult scăzută. Adeseori nu se citează autorii.

La proiectarea marilor sisteme ameliorative din vestul ţării noastre verificate în producţie de cîteva zeci de ani, s-a folosit o serie de formule rezultate din cercetări locale. Astfel de formule preţioase nu sînt folosite în carte. În schimb, se introduc altele utilizate pentru ţara noastră.

Lucrarea nu este completă în structura ei. Indiguirile nu sînt tratate suficient, iar regularizarea este omisă cu totul.

Cazurile de greşeli tehnice şi statistice, terminologia originală nespecializată, confuziile şi impreciziunile sînt numeroase. Cîteva exemple: suprafaţa arabilă a ţării este de 14.000.000 ha în loc de cca 9.700.000 ha, suprafaţa incintelor îndiguite este de 900.000 ha (în realitate sub 650.000 ha); se confundă viteza de infiltraţie a apei în sol cu adsorbţia; plantele ameliorate cu plantele ce pot fi cultivate pe terenuri desecate; se afirmă că Delta se ridică cu 10—20 cm pe an, că prin desecare biologică s-ar putea coborî nivelul apei freatice la un nivel dorit etc.

Făcînd o analiză amănunţită a lucrării, pentru a se evita o orientare greşită a principiilor de desecare în ţara noastră, am pregătit un material mai bogat pentru a fi publicat într-o revistă de specialitate. Din acest material rezultă şi mai evident că lucrarea „Desecări" are serioase erori de fond.

Dacă această lucrare s-a dovedit o sarcină grea pentru autor, el trebuia însă ajutat în iniţiativa sa meritoasă. Editura avea această datorie, precum şi posibilitatea materială, prin controlul ştiinţific obligatoriu.

Articolul apărut în „Agricultura Nouă" (nr. 365 din 29 martie 1957) referitor la această lucrare, sub semnătura ing. Dan Ionescu Sişeşti, nu poate fi considerat o recenzie. Autorul articolului nu face o analiză a cărţii, ci doar prezintă capitolele lucrării fără a-şi exprima vreo opinie legată direct de aceste capitole, fapt pentru care concluziile, începînd de la aliniatul 17, nu apar justificate.

Apreciem iniţiativa gazetei şi supunem opiniei cititorilor punctul nostru de vedere.

Ing. N. BOTZAN
şi
Ing. C. HARET

Foileton „PE ALESE"...

— Iată-mă şi preşedinte — murmura Gheorghe Mutulescu, potrivindu-şi părul proaspăt uns cu ulei de nucă parfumat. Ei, aşa mai zic şi eu! Ca preşedinte înseamnă că sînt cineva! Iar dacă am puţin noroc... l-am apucat pe dumnezeu de-un picior!

Aşa gîndea într-o zi Gheorghe Mutulescu, preşedintele comitetului comunal de gospodărire silvică din Cilnic, raionul Tg. Jiu. Apoi, primenindu-şi plămînii cu o porţie din aerul proaspăt ce pătrundea prin fereastra întredeschisă a biroului, el începu să-şi facă planuri de viitor:

— Vasăzică, preşedinte sînt. Bun! Tînăr sînt. Bun de tot! Curajos sînt. Asta-i şi mai bun! Păi, cu toate astea la un loc, aş fi un prost să am cîtă-mai pădurea la spatele meu şi să stau... de lemn! Adică, pe unde se taie lemne, să n-adun şi eu ceva... numerar? Asta ar însemna să fiu ca ăl din anecdotă, care avusese şi pîine, şi slănină, da' murise de foame fiindcă n-avusese... cuţit cu ce să taie!

Cineva bătu în uşă.

— Intră! — strigă Mutulescu.

— Am intrat, şi vă salut! — zise săteanul Nicolae Buliga din Somăseşti.

— Tu erai, mă?

— Eu, nea Mutulescule! Auzii că eşti şef peste pădure şi venii să-mi vinzi şi mie...

„Mă miram eu de unde fac salteaua" — gîndi proaspătul preşedinte. Apoi i se adresă lui Buliga: Să-ţi vînd, mă, de ce să nu-ţi vînd? Ce, parcă banii tăi sînt mîncaţi de filoxeră? Te costă 100 de lei bucata.

— Aoleu, nu e cam scump?

— Cum să fie scump, neică? Mai ales că şi unchiu mi-a spus: „Gheorghiţă băiatule, nu uita că-i pădurea obştei — aşa că trebuie să ţii la preţ!"

— Aha! făcu săteanul. Da eu aş zice să vorbeşti cu unchiul dumitale, poate... mai lasă ceva.

— N-am cum să mai vorbesc cu el — că ce mi-a spus, mi-a spus în vis. Că unchiu-i mort de-acum cinci ani.

— Dumnezeu să-l ierte, da' poate-l mai visezi la noapte şi-l rogi să-mi facă o reducere.

— Nu cred, Buliga. Că nu-l visez decît o dată pe an. Aşa că, pe cît e el de cusurgiu, pînă la anul... e capabil să dubleze preţul. Vezi că-n comparaţie cu unchiu, pot să spun că sînt un înger.

„Cu-aşa înger, garantat ajung în iad" — gîndi Buliga. Apoi întrebă: Da' măcar sînt lemne bune?

— Unul şi-unul. Pe alese!

— Ei, dacă-s pe alese, să-mi dai patru bucăţi mai barosane, că iau şi pentru vecinul meu, Ion Olaru.

— Ce ţi-am spus? rîse Mutulescu. Pomană fără luminare. Era şi „fără luminare" şi fără ca Mutulescu să verse banii acolo unde trebuia.

Şi azi aşa, mîine aşa, dacă văzu Mutulescu că i se prinde şi nimeni nu-i cere socoteală, şi nu se interesează de activitatea lui, merse omul mai departe vînzînd lemnele din pădurea comunală ca de pe moşia lui. Adică, ţeluind ca-n... codru. Că spunea Mutulescu: „Acum, ori niciodată! L-am apucat pe dumnezeu de picior!"

...L-o fi apucat Mutulescu pe dumnezeu de-un picior, dar nu ştim ce mai aşteaptă cei în drept de nu-l apucă pe Mutulescu de guler!

VALERIU FILIMON

Țăranii din Manolache și Glina s-au convins...

N-a trecut nici o lună de cînd am avut prilejul să scriem despre vizita țărancelor muncitoare din satele Glina și Manolache, raionul T. Vladimirescu, regiunea București, în gospodăria agricolă colectivă din Livedea și iată că zilele trecute în viața acestor sate s-a petrecut un eveniment de seamă: treisprezece familii de țărani muncitori cu gospodării individuale au pus bazele unei cooperative agricole de producție cu rentă. Printre cei înscriși se află gospodari harnici și pricepuți ca Teodor Hahile, Ștefan Portolel, Dumitru Neagu și alții.

Închegată în toiul muncilor de primăvară, tînăra cooperativă agricolă de producție avea nevoie de un sprijin concret și imediat pentru a se putea pune pe picioare. Activiștii de partid din cadrul comitetului raional Tudor Vladimirescu și ai comitetului de partid din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în frunte cu tov. Alexe, care au muncit pentru formarea acestei cooperative de producție, nu și-au precupețit nici un efort pentru a o ajuta și mai departe. Ei au antrenat în muncă pe agronomii de la punctul agricol și din comună, pe șeful secției agricole raionale și inginerul cadastral din cadrul secției raionale și în cîteva zile s-a efectuat schimbul de terenuri și comasarea loturilor membrilor din cooperativa de producție într-o singură tarla. În acest fel o brigadă a S.M.T.-ului București a putut ara întreaga suprafață destinată culturilor de primăvară, pe care, conform planului întocmit, membrii cooperativei agricole de producție din Glina vor însămînța 10 ha porumb hibrid, din care 1 ha lot semincer pentru producerea de sămînță hibridă, 3 ha roșii, 3 ha cartofi, 2 ha varză și altele.

Zilele acestea, membrii cooperativei de producție din satul Glina vor începe să muncească în comun pe tarlaua pregătită cu tractoarele S.M.T.-ului. Din curiozitate, am răsfoit planul de producție: porumbul va fi însămînțat în pătrat, i se vor face două prașile mecanice și două manuale și va fi polenizat suplimentar. 1 ha de roșii și 1 ha de varză vor fi irigate. În ceea ce privește producțiile, oamenii și-au propus să obțină la hectar cel puțin 2.000 kg porumb boabe, 14.000 kg roșii, 25.000 kg varză, etc.

Cooperativa agricolă de producție din satul Glina este o mlădiță tînără a socialismului. După felul cum s-a pornit treaba însă, ea are toate șansele să devină în scurt timp un centru de atracție a țăranilor muncitori cu gospodării individuale pe calea muncii în comun, calea belșugului și a bunăstării.

L. GHEORGHE



Brigadierul Carol Banoci și colectivistul Carol Varga de la gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Borș, regiunea Oradea, controlînd tarovizarea celor 8.000 kg cartofi ce vor fi însămînțați în curînd.

Lotul de 100 de hectare

Tare mult s-au minunat colectiviștii din comuna Vinga, regiunea Timișoara, cînd au aflat de propunerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii de a se organiza în gospodăria lor un lot de 100 ha pentru experimentarea mecanizării complete a lucrărilor la cultura porumbului. Nedumeririle n-au ținut însă mult.

— Vasăzică, pe aceste 100 de hectare, spuse colectivistul Ion Giucă, către vecinii săi, — după ce președintele le-a arătat despre ce este vorba, — nu mai avem ce căuta cu brațele și cu atelajele. În locul nostru vor lucra numai mașinile, începînd cu arătura și pînă la recoltat. Ba, după cîte am auzit, tot mașinile ne vor transporta porumbul de pe cîmp la hambarele gospodăriei. Strașnic! Apoi urmări mai departe cuvintele inginerului Radu Ion, agronomul gospodăriei, care le demonstra pe îndelete cum că pe acest lot se poate obține o producție de peste 4000 kg porumb boabe la hectar.

— Ei, da, sigur, vorbi ca pentru sine brigadierul Sala I. Pavel — altfel nici că se poate. Avînd la îndemînă sămînță hibridă, tractor, cultivator, mașină de împrăștiat îngrășăminte chimice, mașină de semănat, sape rotative, combină de recoltat, rutiere cu remorci pentru transport, 35.000 kg de îngrășăminte chimice și 300 kg de erbicide, și făcînd toate lucrările la timp și așa cum scrie la carte, e musai să dobîndim o asemenea recoltă.

Entuziasmul colectiviștilor din Vinga față de această importantă acțiune nu-i greu de explicat. Ei și-au dat seama din propria lor experiență de însemnătatea lucrărilor mecanizate. Anul trecut, de exemplu, socotind că au atelaje și brațe de muncă suficiente pentru executarea la vreme și în bune condiții a lucrărilor agricole, n-au contractat cu S.M.T.-ul decît aratul (la toate culturile), recoltatul păioaselor și, în parte, semănatul acestora. La însămînțări, treaba a mers cum a mers, dar cînd a venit vremea întreținerii culturilor prășitoare și a recoltatului păioaselor și fînurilor, lucrările s-au îngrămădit și suprapus într-atîta încît cu tot numărul mare al atelajelor și brațelor de muncă n-au izbutit să facă nici o lucrare așa cum scrie la carte. La porumb, de pildă, n-au apucat să dea decît 2 prașile. E drept că au început-o ei și pe a treia, dar, mînați de la spate de alte treburi, care nu sufereau nici o întîrziere, au lăsat-o baltă.

Auzind că toate lucrările vor fi făcute numai cu mașinile, unii colectiviști se cam înspăimîntaseră: oare nu cumva o să ne coste prea mult S.M.T.-ul? Inginerul colectivei le-a arătat însă că lucrările executate cu mașinile S.M.T.-ului au un preț de cost mai redus decît cele executate cu brațele de muncă și atelajele proprii. Pentru întreg ciclul de lucrări agricole pe cele 100 ha, gospodăria urmează să plătească S.M.T.-ului, conform tarifului, cca. 500 kg boabe la ha. Adăugind și plata zilelor-muncă cu care vor fi retribuiți cei cîțiva mînuitori de agregate precum și costul îngrășămintelor chimice și al erbicidelor — încă 500 kg la hectar — rezultă că gospodăria va realiza, la o producție de 4.000 kg la ha, un cîștig net de cel puțin 3.000 kg porumb boabe la fiecare hectar, sau 300.000 kg la cele 100 ha.

Și nu numai atît. Prin mecanizarea completă a lucrărilor pe acest lot experimental, gospodăria va realiza și o importantă economie de forțe și zile-muncă. Brațele de muncă și atelajele eliberate vor putea fi folosite la celelalte culturi prășitoare în ramurile anexe, la lucrări speciale ca polenizarea artificială suplimentară etc. Toate acestea vor duce desigur la obținerea unor venituri deosebit de mari.

N. IANCU

NECAZUL COLECTIVIȘTILOR DIN DEDULEȘTI

— De ce ești așa de necăjit, tovarășe președinte?

Gheorghe Bogdan, președintele gospodăriei colective „Ștefan Gheorghiu" din satul Dedulești, raionul Filimon Sîrbu, oftă îndelung, dădu din mînă a lehamite și răspunse încruntat:

— Cum să nu fiu, că de cînd am început lucrările din campania asta, numai de necazuri am avut parte. Nici o treabă n-am izbutit s-o facem așa cum scrie la carte.

— De ce?

— Iaca, din cauza S.M.T.-ului Făurei.

— Da' ce vină are S.M.T.-ul?

— Are, fiindcă ne-a trimis tractoare și mașini defecte. De cînd am pornit aratul și însămînțatul culturilor din epoca întîi, cele 5 tractoare, repartizate nouă și întovărășiților, mai mult au stat înțepenite în brazdă decît au lucrat. Zile întregi a fost lipsă de combustibil. Păi, de ce crezi dumneata că ne-au rămas de arat încă 42 ha? Și nu știu, zău, cînd o sa le vedem arate, fiindcă de aproape 2 săptămîni tractoarele — cele care merg, bineînțeles — ară la întovărășiți. Ei stau și mai prost ca noi. Mai au de arat peste 100 ha pentru porumb.

— Bine, dar tovarășii de la S.M.T. ce zic?

— Ce să zică? Dau din umeri. Ci-că tractoarele sînt de vină. Dacă-i întrebi de ce le-au dat drumu' în brazdă pînă n-au fost bine puse la punct, iarăși dau din umeri.

— Da' cu semănătoarea de cereale păioase cum s-a întîmplat?

— A fost și cu asta o întreagă dandana. Cînd să pornim la însămînțatul orzului am văzut că mașina nu era bună de nimic. Era nereglată, lipseau tuburi, șuruburi, într-un cuvînt, îi slăbiseră toate încheieturile. Noroc cu Dobre Găzdoiu, un colectivist de-al nostru, care se pricepe o leacă la mașini. A făcut el ce-a făcut și a reparat-o. Și așa, cu chiu cu vai, am însămînțat 31 ha cu orz și 15 cu ovăz. Cînd să-ncepem însă la floarea-soarelui, semănătoarea ne-a lăsat. Am apelat atunci la G.A.S. Berea Barbu, care ne-a dat o semănătoare. Cît privește borceagul și mazărea, le-am semănat cu o mașină împrumutată din sat.

După ce se mai gîndi cîteva clipe, președintele continuă:

— O să facem și noi cum vom putea mai bine. Vom însămînța acum cele 42 ha pe care le avem pregătite iar restul — tot 42 de hectare — cînd va binevoi S.M.T.-ul să ni le are. Le-am ara noi, da' nu avem destule atelaje. Da, tovarășe, așa am pățit — zise necăjit președintele.

Plecînd de la gospodăria colectivă din Dedulești, m-am întrebat: „Ce-i de făcut ca necazurile colectiviștilor să ia sfîrșit?"

În primul rînd — mi-am spus — ar trebui criticați foarte serios tovarășii de la S.M.T. Făurei. Poate că astfel se vor desmetici și vor lua toate măsurile pentru ca și la gospodăria colectivă din Dedulești lucrările de însămînțare a porumbului să fie făcute la timp.

I. NICOLAE

PRIVELIȘTI HUNEDORENE

Hunedoara nu este numai un raion industrial. În lunca Mureșului, pe colinele care străjuiesc pîrîul Streiului ori apa Cernei, pe spinările întinse ale dealurilor desgolite și chiar pe platourile care te conduc spre crestele omătuite ale munților Poiana Ruscă, întîlnești culturi de cereale și pășuni, pe care pasc în voie zeci de mii de oi țurcane. În raion, o sumedenie de haturi, mai cu seamă cele care sufocau ogoarele din lunca Mureșului, de la gura Streiului și Cernei, au fost nivelate. Altele mai dăinuiesc. Dar rînd pe rînd dispar, lăsînd agriculturii cale liberă spre cooperativizare. Tot la fel stau lucrurile și prin satele de munte. An de an, clopoarele se string în turme mari, sporind veniturile crescătorilor de oi.

LA CÎMPIE...

Dacă rîul Mureș s-ar abate cu ceva mai sus de Rapolt, ar atinge marginea de miazănoapte a raionului. Aici pămîntul e destul de roditor. Dar dacă-l ții în chinga haturilor nu-ți dă rod după puteri. De asta s-au convins mulți țărani din Sîntandrei, din Rapolt, din Simeria și alte sate. Drept urmare, ei își lucrează azi pămîntul laolaltă, parte adunați în colective, parte în vreo 25 de întovărășiri agricole. Să poposim puțin la ei.

Colectiviștii din Rapoltul Mare au terenul sprijinit cu unul dintre umeri pe pîrîul Cerna și cu celălalt pe Mureș. Chiar în anii mai uscați, aici se face grîu și cucuruz „bugăt" — cum se exprimă oamenii din partea locului — adică mult. Nu-i de mirare, deci, că și țăranul cu gospodărie individuală strînge uneori de pe hectarul lui porumb și grîu cît să-i ajungă pînă la recolta următoare. Dar colectiviștii scot cu mult mai mult. Acum un an, pe timp de secetă, recolta lor a fost de 2.100 kg grîu și 3.800 kg porumb boabe la hectar. Așa se face că, la împărțeală, mai toți membrii colectivei și-au umplut hambarul, podul și pătulul. Petru Băda, bunăoară, a cărat acasă 1600 kg grîu, 1400 kg cucuruz, 1900 kg cartofi și multe altele. La fel și Băda Juja, care în prezent își face casă nouă, și Minerva Andrășel, și Haida Dragomir, și toți.

Ce-i drept, colectiviștii din Rapolt își și lucrează cu temei pămîntul — mă rog, fac tot ce cere agrotehnica.

Ce s-au mai minunat țăranii individuali din sat cînd au văzut cartofii colectivei. Unii chiar s-au dus la președinte să-l întrebe:

— Drept-i, Andrășele? Ați cules voi trei vagoane cartoafe la hectar?

Cooperativizarea agriculturii într-un raion de munte

Cînd li s-a povestit și cum se face că gospodăria colectivă scoate astfel de recolte, oamenii au înțeles. Și mulți au stat să cugete în sine: oare n-ar fi vremea să pornesc și eu alături de colectiviști? O parte n-au mai stat pe gînduri. Alții au intrat în întovărășire: 71 de familii cu aproape 400 de hectare de pămînt. Așa că, în prezent, cam 90 la sută dintre rapolteni pășesc pe calea cooperativizării.

Sînt și alte colective în raion: cea din Simeria, din Sîntandrei. Dar dintre toate parcă tot „Ogorul Nou" lucrează mai cu spor. Să vezi aici lucrări în cîmp — de întreținere la grîu și la livezi, de pregătire la porumb, la floarea-soarelui, la sfeclă, la legume.

Cam de prin 1952 încoa, raionul Hunedoara merge tot mai sigur înspre cooperativizare. 66 din cele 83 de sate ale lui au unități socialiste — fie colective, fie întovărășiri agricole ori zootehnice. Aproape 2860 de familii și-au unit pămînturile și puterile. Numai cele 25 de întovărășiri agricole grupează în prezent 1850 hectare de teren. Iar sus, la munte, 16.145 de oi, 1978 hectare de pășune, cîteva saivane și diverse alte bunuri strînse la un loc alcătuiesc averea și izvorul de venituri pentru cei 1670 de crescători de oi din întovărășirile raionului.

...ȘI LA MUNTE

Pînă la Ghelar ajungi ușor. Al tren. Un tren pe care, de departe, l-ai putea asemui cu trenurile jucăriii din orășelele copiilor. Locomotiva pufăie din greu, dar trage după ea vagoanele cu călători, cu alimente pentru satele muntene și cu zeci de tone de materii prime pentru fabrici.

Dar de la Ghelar, ori de la altă gară — Bejișoara, Crăciuneasa, Govojdia — spre oricare dintre așezările de munte, cată să te duci pe jos. Căci dacă pînă către Cățînaș, pe valea Runcu, satele sînt pitulate chiar pe fundul văilor, cu casele îngrămădite pumn ori înșirate ca mărgelele pe ață, mai la deal, spre Plopu, Cerișor, Lelese, oamenii s-au aciuit ori pe spinările teșite ale dealurilor, ori pe umerii platourilor. Tot aici au și pămînturile — parte de cultură, parte de pășuni. Sînt sate mici, adeseori cu cîte 50—60 de familii.

Alunu e și el un astfel de sătuc. Din cele 87 de familii ale lui, 80 sînt întovărășite. Celelalte 7 nu au oi. În fiecare primăvară, întovărășiții din Alunu își adună oile grămadă, rostuiesc ciobanii, tîrlele, fac socoteala cît i se cuvine fiecăruia din laptele și brînza dobîndită, hotărăsc ce cantități de lînă și de lapte contractează și ce întrebuințare să se dea veniturilor obținute de la oile proprietate socială. Toamna însă se despart, căci încă n-au condiții să-și ierneze oile laolaltă.

Mai de mult, cînd încă nu erau în întovărășire, alunarii o duceau destul de greu. Cum să-și fi ciobănit mioarele de cîte unul singur Zelcu Aurel Herban, ori Gheorghe Popa Conci sau Pătrujoiu Cița Aronul, cînd fiecare dintre ei nu număra mai mult de 15—20 de capete? I le încredințau unui muntean mai înstărit și s-alegeau cu te miri ce. Acum însă veniturile sînt toate ale lor. Mai mult. Pentru ca să-și întărească întovărășirea, și-au creat un fond obștesc, alcătuit din oi și din ceva construcții. Nu-i prea mare fondul. Doar 35 de oi și un saivan. Chiar asta l-a și hotărît pe întovărășiți să folosească tot venitul ca să-l crească. Iar în viitor, cînd fondul social va fi crescut destul de mare, cînd își vor fi durat construcții mari și vor fi mai lărgit pășunile, o parte din veniturile lui vor împlini cîștigul întovărășiților. Așa gîndește Lazăr Popa din Alunu. La fel socoate Mușa Gheorghe Roșu din Lelese. Și tot astfel cugetă toți întovărășiții satelor muntene din raionul Hunedoara. Ascultîndu-l, nu te poți opri să nu privești spre viitorul lor, al crescătorilor de oi, care de bună seamă că va fi din ce în ce mai luminos, așa cum și-l orînduiesc ei înșiși.

NICOLAE COMANICI

Izvoarele de venituri ale întovărășiților

În toamna anului trecut, mai multe familii de țărani muncitori din satul Suseni, raionul Berești, au pus temelia unei întovărășiri agricole. Încă din prima zi a înființării membrii acestei unități agricole cooperatiste au discutat pe larg, în adunarea generală, măsurile care trebuie luate pentru bunul mers al treburilor în întovărășire și pentru dobîndirea unor producții și venituri bănești cît mai mari. Astfel, întovărășiții au hotărît ca toate lucrările în întovărășire să se facă în comun, iar veniturile să se repartizeze atît după suprafață cît și după munca depusă de fiecare.

Tot în ședința de constituire a întovărășirii oamenii au hotărît să formeze și să dezvolte fondul obștesc al întovărășirii. Principala cale de formare a acestui fond o constituie reținerea unui procent de 2% din producția obținută la toate culturile. Pentru dezvoltarea fondului obștesc cît și pentru obținerea unor venituri bănești cît mai mari, întovărășiții din Suseni au prevăzut în planul de producție pe anul în curs cultivarea a 3 ha cu legume — suprafață ce va fi irigată în întregime, — 3 ha cu sfeclă de zahăr și 1,50 ha cu ceapă.

O parte din produsele obținute de la grădină vor fi repartizate membrilor în contul zilelor-muncă efectuate, iar restul de produse vor fi valorificate prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste. În ceea ce privește veniturile realizate atît de pe urma culturii de legume cît și a celor de sfeclă de zahăr și ceapă acestea vor fi, de asemenea, repartizate la zile-muncă membrilor întovărășirii.

Tot în vederea obținerii unor venituri bănești cît mai mari și pentru dezvoltarea fondului de bază, întovărășiții din Suseni au hotărît să vîndă statului 6.500 kg. de porumb, 5.000 kg de grîu și alte produse.

N. I.

In aceste zile, pe ogoarele regiunii Pitești

Schel●t●ul...

(Urmare din pag. I)

acolo? Tov. șef de atelier Dobrescu? Păi ce să fie? Bine, mersi de reparațiile pe care le-ați făcut. S-a stricat cutia de viteze la un tractor. Cum? Veniți dvs? Așa da. Însă repede"... Și șeful de atelier nici una nici două, se repede la mine, îmi ia cutia de viteze cea nouă și strigă tovarășului cu atelierul mobil: dă-i drumu', măi Tache, pînă la Scornicești!

28 februarie 1957

M-am schimbat la față, taman ca lighioanele alea de se cheamă cameleoni. Nici nu m-ar recunoaște careva din cei care acu' o săptămînă ziceau că sînt gata! Arăt ca un șvaițer: plin cu găuri. Că au tăbărît pe mine de-a binelea. Într-o zi mi-au smuls chiulasa, că ci-că era nevoie de ea la un tractor defectat chiar în drum spre o colectivă. Altă dată, mi-au luat o garnitură ca să o pună la un K.D., care avea pierderi de ulei pe la paliere. Dacă mai continuă așa, n-o trece mult și n-or să mai găsească decît... șasiul meu.

1 aprilie 1957

A venit azi tov ing. Mihăileanu de la serviciul regional S.M.T. Cînd m-a văzut întîi s-a pornit pe rîs că arătam ca o sperietoare. Pe urmă, l-a chemat pe tov Funieru Ion, mecanicul șef. I-a zis așa: „Dacă în trei zile nu puneți pe picioare toate tractoarele rămase nereparate — și mai ales pe ăsta, — vă trag la răspundere". La care, mecanicul șef a răspuns: „Gata, s-a făcut".

4 aprilie 1957

Da, m-au făcut... praf! Acum nu mai sînt tractor, ci schelet de tractor, cum prevăzusem. Azi mi-au luat și pompa de injecție, că le trebuia și aia în teren. Barem de-ar merge tractoarele celelalte. Dar și ele se strică în fiecare zi. D-aia S.M.T.-ul nostru, Tîmpeni, e codaș pe regiune. Eu, ce să mai zic? Am făcut o înștiințare către toți șefii de brigadă din stațiune: „dacă veniți pe la S.M.T. — le-am zis — și aveți nevoie de ceva piese de schimb nu-l mai căutați pe magazioner. Luați-le de la mine. Dar grăbiți-vă. Că altfel, peste cîteva zile, n-o să-mi găsiți nici măcar șenilele"...

Tractorul K.D. nr. 13.231

pentru conformitate

AL. RAICU

Una caldă

La gospodăria agricolă colectivă din Fîlfani (președinte Florea Vaporu) s-au făcut foarte bine arăturile de primăvară cu tractoarele de la S.M.T.

Cînd ară clasa-ntîi tractoru',
Oricine poate să priceapă
Că-n colectivă la Vaporu
Va merge treaba ca...pe apă.

Una rece

În satul Tătărani, raionul Băbeni, o mare suprafață de pămînt nu s-a putut pregăti din timp pentru însămînțările de primăvară, fiind inundată din pricina unui canal înfundat, aflat la 2 km. de sediul sfatului popular.

Ținînd așa canalul înfundat,
Riscînd pămîntul iarăși să-l inunde
E cert că se expun cei de la sfat
Cîndva și dumnealor să li se-nfunde.

Pînă la 2 aprilie a.c. în regiunea Craiova nu se însămînțase cu orz și ovăz decît 3,6 la sută din suprafața planificată.



Calul:
Cerem să ieșiți la lucru
Cît e timp de-nsămînțat...

Directorul Direcției agricole regionale:
Ce tot îmi îndrugi în jalbă?
Treci cu ea la-nregistrat !...

CE ESTE COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCȚIE

În statutul model se arată că pot deveni membri ai cooperativei agricole de producție țărani muncitori și alți oameni ai muncii care nu exploatează munca străină, indiferent de sex sau naționalitate și care au împlinit vîrsta de 18 ani. Deci, în cooperativă pot intra țărani muncitori proprietari de pămînt, gospodari cinstiți care-și muncesc pămîntul singuri, ca Ion Nină, din comuna Cîrna, raionul Gura Jiului, care a venit în cooperativă cu 2,75 ha., sau ca Ștefania Rădulescu din Amărăștii de Jos, raionul Caracal, care a adus în cooperativa ce s-a înființat în acea comună 10,87 hectare.

Plenara din 16—17 iulie 1956 recomandă să se sprijine crearea de cooperative agricole de producție în special în raioanele și comunele unde există un număr mare de mijlocași, mai ales proprietari de animale, vii și livezi. În comuna Amărăștii de Jos, unde la 16 septembrie 1956 a luat ființă o cooperativă agricolă de producție, cei mai mulți dintre țăranii muncitori au gospodărie mijlocie. De altfel 30 din cele 34 de familii care au intrat în cooperativă sînt familii de țărani mijlocași. Alături de țăranii mijlocași și de cei cu pămînt mai puțin pot să intre în cooperativă și familii de muncitori agricoli care n-au pămînt, dar care îi pot ajuta pe cooperatori la muncă.

Potrivit recomandărilor plenarei C.C. din 16—17 iulie 1956, fiii de foști chiaburi și fiii de chiaburi care s-au despărțit de gospodăria părinților și nu exploatează munca străină pot fi primiți individual dacă adunarea generală a cooperatorilor aprobă cererea lor de înscriere.

Foștii chiaburi care s-au dovedit a nu fi dușmănoși față de statul democrat-popular pot fi primiți dacă adunarea generală aprobă cererea lor de înscriere și dacă îndeplinesc una din următoarele condiții:

— au sprijinit mișcarea muncitorească și antifascistă în perioada de ilegalitate a partidului;

— au luptat pe front împotriva trupelor hitleriste pentru eliberarea țării;

— au sprijinit partidul în înfăptuirea reformei agrare din 1945;

— au luat parte activă la instaurarea regimului democrat-popular și a Republicii Populare Romîne.

Primirea în cooperativa de producție agricolă a acestora trebuie să fie supusă confirmării comitetului executiv al sfatului popular raional. Foștii chiaburi nu vor avea dreptul să fie aleși în organele de conducere ale cooperativei în primii ani de la înscriere, timp în care trebuie să dovedească că sînt cu trup și suflet pentru cooperativa agricolă de producție.

Cine poate deveni membru al cooperativei de producție și care sînt drepturile și îndatoririle membrilor cooperativei?

Pentru a intra în cooperativa agricolă de producție, un țăran muncitor face întîi o cerere. În cererea de înscriere, el arată numele și pronumele, domiciliul său și al membrilor familiei, averea lui și a membrilor familiei, arată că împreună cu familia lui subscrie de bună voie la prevederile statutului. O dată cu această cerere, țăranul muncitor depune și o taxă de înscriere în valoare de 25 de lei, bani care intră în fondul indivizibil al cooperativei.

Dacă cererea de înscriere este aprobată de adunarea generală a cooperativei, țăranul muncitor respectiv devine membru al cooperativei agricole de producție. Devenit membru al cooperativei, țăranul muncitor are o serie de drepturi și îndatoriri.

În primul rînd, un membru cooperator poate să ia parte la adunarea generală cu drept de vot. Asta înseamnă că el poate să-și spună cuvîntul în orice problemă care se discută și că poate să-și exprime — prin cuvînt și prin vot — aprobarea sau dezaprobarea pentru orice chestiune legată de munca cooperativei. Un membru al cooperativei poate să aleagă și să fie ales în conducerea cooperativei, indiferent de suprafața și inventarul cu care a venit. Foștii chiaburi nu au dreptul să fie aleși în organele de conducere ale cooperativei în primii ani de la înscriere.

Membrii cooperativei se bucură de toate avantajele ce le acordă cooperativa și statul și pot să dispună așa cum doresc de veniturile pe care le realizează în cooperativă.

Se poate întîmpla ca, dintr-un motiv sau altul, un membru al cooperativei să fie exclus de adunarea generală. Această hotărîre nu poate fi luată decît dacă sînt prezenți la adunare cel puțin 2/3 din numărul membrilor și numai cu majoritate de voturi. Cel exclus poate face contestație la comitetul executiv al sfatului popular raional, care are datoria să cerceteze contestația în termen de 30 de zile în prezența președintelui cooperativei și a celui exclus. Dacă se constată că hotărîrea de excludere s-a luat fără a se ține seama de prevederile statutului model, comitetul executiv al sfatului popular va trimite hotărîrea de excludere împreună cu concluziile sale spre a fi examinată din nou de adunarea generală. Pînă la rezolvarea definitivă a contestației, cel exclus își păstrează drepturile de membru cooperator. În cazul cînd adunarea generală hotărăște totuși excluderea lui, el primește la sfîrșitul anului respectiv o suprafață de pămînt egală cu cea pe care a adus-o în cooperativă și drepturile ce i se cuvin pe acel an pentru muncă și pămînt. Partea socială îi va fi restituită în bani sau în natură în timp de 2 ani. În ceea ce privește pămîntul, acesta i se dă din pămînturile necomasate ale noilor membri înscriși sau din terenurile cooperativei la marginea perimetrului.

Femeile gravide membre ale unei cooperative agricole de producție sînt scutite să muncească o lună înainte și o lună după naștere. În acest timp primesc jumătate din cîștigul mediu realizat pe ultimele 12 luni, iar dacă au o vechime mai mică de un an primesc jumătate din cîștigul mediu de cînd sînt membre ale cooperativei.

Aceste cîteva drepturi de care am vorbit mai sus vin să întregească avantajele de care se bucură țăranii muncitori ce se înscriu într-o cooperativă agricolă de producție.

Membrului unei cooperative agricole de producție, pe lîngă drepturile de care se bucură, îi revin și o seamă de îndatoriri de îndeplinirea cărora depinde ca activitatea cooperativei să fie rodnică, iar veniturile membrilor să crească din ce în ce mai mult. Fiecare membru trebuie să se simtă răspunzător de felul în care se muncește în cooperativă, de rezultatele obținute, de hotărîrile care se iau.

Fiecare membru capabil de muncă este obligat să efectueze în cursul anului cel puțin 80—120 de zile-muncă, repartizate pe diferitele campanii agricole. Membrul unei cooperative agricole de producție are datoria să aibă grijă de avutul obștesc, să facă lucrări de calitate, să respecte disciplina muncii și să vegheze ca întreaga activitate a cooperativei din care face parte să se desfășoare pe baza principiilor înscrise în statutul model. În fiecare cooperativă, adunarea generală discută și aprobă un regulament de ordine interioară, care devine un îndreptar pentru activitatea tuturor membrilor. Membrii au datoria să respecte acest regulament pe care l-au aprobat și să vadă în obligația de a-l respecta un mijloc de a sprijini comitetul de conducere în munca ce o are de dus pentru bunul mers al cooperativei lor agricole. Nerespectarea de către unii membri, de pildă, a numărului obligatoriu de zile-muncă stabilit în acest regulament nu va face decît să încurce treburile, să întîrzie — din cauza lipsei unor brațe de muncă — lucrările agricole. Paguba o va suporta, alături de ceilalți membri, și cooperatorul care a lipsit de la lucru, fiindcă va lua mai puține bucate și mai puțini bani.

Întreaga activitate a cooperativei este legată de munca fiecărui membru. Și dacă fiecare membru va munci conștiincios și-și va îndeplini îndatoririle și cooperativa va propăși, va avea produse și venituri mai multe, iar membrii vor primi și ei produse și bani mai mulți la sfîrșitul anului.

A apărut



ACTUALITĂȚI din țările de democrație populară

R. P. CHINEZA

Noi lucrări de împădurire

In primăvara aceasta, în China se desfășoară ample lucrări de împădurire. In provinciile situate la sud de fluviul Iantzi lucrările au fost în linii mari terminate. In prezent, țăranii din aceste regiuni se ocupă de îngrijirea puieților. Se fac împăduriri și în provinciile situate de-a lungul fluviului Huanhe. Intr-un viitor apropiat vor începe lucrările de împădurire în China de nord-est, în China de nord-vest și în Mongolia Interioară.

In provincia Hubei țăranii au sădit pomi de-a lungul malurilor fluviului Iantzi pe o întindere de 2.500 km.

R. D. GERMANA



Casa de cultură din comuna Bandelin

R. P. D. COREEANA

Crește rolul sectorului socialist în agricultură

In timp ce în primăvara anului trecut din cooperativele agricole de producție din R.P.D. Coreeană făceau parte pînă la 50 la sută din totalul gospodăriilor țărănești, în prezent lucrează în cooperative peste 80 la sută din țăranii nord-coreeni.

A crescut înzestrarea tehnică a agriculturii. In prezent, în R.P.D. Coreeană funcționează 45 de stațiuni pentru închirierea mașinilor. In parcul de mașini al acestora se numără 2.070 de tractoare (socotite în tractoare de cîte 15 C.P.).

Ca rezultat al uriașelor lucrări de irigație efectuate anul trecut, suprafața terenurilor irigate a crescut în R.P.D. Coreeană cu 45.000 de tenbo (un tenbo egal cu 1,99 ha). Fabricile de produse chimice din republică vor da anul acesta satelor aproximativ cu 30 la sută mai multe îngrășăminte chimice decît anul trecut.

R. P. BULGARIA

Congresul Uniunii Agrariene Populare Bulgare

La 5 aprilie s-a deschis la Sofia cel de al 29-lea Congres al Uniunii Agrariene Populare Bulgare.

La lucrările congresului participă 1.320 de delegați, conducători ai guvernului R. P. Bulgaria și ai Partidului Comunist Bulgar, fruntași ai organizațiilor obștești, personalități ale vieții culturale.

Cel de al 29-lea Congres al Uniunii Agrariene Populare Bulgare a fost deschis de Stoian Toncev, secretar al Comitetului Executiv al U.A.P.B., ministrul Economiei Locale, Construcțiilor Comunale și Drumurilor al R. P. Bulgaria.

După alegerea prezidiului, congresul a fost salutat din partea C.C. al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria de Oncic Staicov, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar.

In continuare, Gheorghi Traicov, secretar al U.A.P.B. și prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a prezentat raportul de activitate al Uniunii în perioada care a trecut de la Congresul precedent și pînă în prezent.

R. P. POLONA

Se folosesc mai multe îngrășăminte chimice

In numeroase regiuni din Polonia se desfășoară intens lucrările de însămînțare. Livrările de îngrășăminte artificiale au fost făcute în mod sistematic.

Pînă în momentul de față centrele de cooperative sătești au furnizat o cantitate de aproximativ 1.300.000 tone din toate tipurile de îngrășăminte, atît produse în țară cît și importate. Anul acesta se prevede o sporire deosebită a livrărilor de îngrășăminte azotoase.

Potrivit prevederilor planului, anul acesta vor fi livrate cîte 13 kg. de îngrășăminte azotoase pentru un ha. de arătură în timp ce anul trecut au fost folosite cîte 10,6 kg. la ha.

Din cantitatea prevăzută de 491.000 tone de îngrășăminte, aproximativ 370.000 tone au și fost importate din Republica Democrată Germană.

Lucrătorii de pe ogoarele Franței luptă pentru o viață mai bună

Franța este o țară din apusul Europei cu o industrie și cu o agricultură dezvoltată. La orașe ca și la sate domnește însă orînduirea capitalistă, bazată pe exploatarea omului de către om. Adesea, economiștii burghezi scriu despre numărul mare de tractoare și alte mașini din agricultura Franței, despre cantitățile importante de îngrășăminte chimice folosite în agricultura acestei țări. De binefacerile științei și ale tehnicii moderne se bucură însă numai un grup restrîns de mari proprietari de pămînt. Marii bogătași posedă în Franța ferme întinse, înzestrate cu mașini, în timp ce marea majoritate a țărănimii trudește din greu pe mici parcele de pămînt. După cele mai noi date statistice, 40.000 de fermieri bogați vînd pe piață o cantitate de grîu egală cu cea pe care o vînd 12.000.000 de mici proprietari. Situația este asemănătoare și în viticultură, unde 20.000 mari proprietari de vii valorifică aceeași cantitate de vin și struguri ca și 1,4 milioane de mici viticultori.

Deosebit de grea este situația țăranilor mici arendași, și îndeosebi a muncitorilor agricoli, argați pe proprietățile fermierilor înstăriți. Marii proprietari de pămînt rețin jumătate și chiar mai mult din recolta adunată de către micii arendași. In fel și chip, proprietarii caută să scadă veniturile muncitorilor agricoli.

In medie, salariații agricoli, care nu locuiesc pe moșiile proprietarilor, cîștigă lunar 21.980 franci — sumă cu totul neîndestulătoare pentru asigurarea hranei și îmbrăcămintei necesare.

Țăranii săraci și muncitorii agricoli francezi au însă o veche tradiție de luptă împotriva mizeriei și exploatării capitaliste. Cei mai conștienți fii ai țărănimii franceze fac parte din partidul de avangardă al clasei muncitoare din Franța — Partidul Comunist Francez. Avînd un număr de peste 5.000.000 de membri și simpatizanți, Partidul Comunist Francez reprezintă o uriașă forță în viața politică și economică a Franței.

Cu ocazia discutării bugetului actual al Franței, la ședințele Adunării Naționale franceze din martie 1957, fracțiunea parlamentară a Partidului Comunist a propus luarea unor măsuri urgente pentru sprijinirea țărănimii franceze. Deputatul comunist Waldeck-Rochet a cerut guvernului să prevadă în buget cheltuieli cu mult mai mari pentru sprijinirea micilor proprietari de pămînt, reducînd în schimb cheltuielile militare. Comuniștii au cerut cu hotărîre ca micii arendași să poată păstra două treimi din recolta adunată pe pămînturile marilor proprietari, iar muncitorii agricoli să obțină prin lege aceleași salarii ca și muncitorii din industrie. In felul acesta, Partidul Comunist Francez continuă lupta sa pentru interesele oamenilor muncii din agricultură, așa cum prevede programul adoptat la cel de al XIV-lea Congres al Partidului din 1956.

Țăranii muncitori și muncitorii agricoli francezi și-au făurit puternice organizații de masă care conduc nemijlocit lupta lor pentru pîine, pentru o viață mai bună. Comuniștii — cei mai conștienți fii ai poporului muncitor francez — se găsesc printre cei mai buni membri și activiști ai acestor organizații de masă. O astfel de organizație este Federația Sindicatelor Salariaților din Agricultură și Silvicultură — care grupează majoritatea celor aproximativ 1.000.000 muncitori agricoli și silvici. In toate departamentele (județele) Franței, muncitorii agricoli duc o luptă hotărîtă în cadrul acestor sindicate împotriva marilor proprietari, pentru satisfacerea celor mai arzătoare revendicări. Nu există un număr al ziarului săptămînal combativ „Le Paysan", (Țăranul) care să nu amintească despre noi acțiuni de luptă ale oamenilor muncii de la țară, despre noi victorii ale organizațiilor sindicale ale muncitorilor agricoli. Sub lozinca „Cerem acordarea unui salariu garantat de 125 franci pe oră", muncitorii agricoli din felurite departamente ca Oise, Loiret, muncitorii viticultori din departamentul Herault, au desfășurat numeroase manifestații și greve.

Țăranii săraci și muncitorii agricoli francezi sînt conștienți că lupta pentru o viață mai bună nu poate fi despărțită de lupta pentru apărarea și menținerea păcii. Nu întîmplător în satele franceze s-au desfășurat și se desfășoară manifestații deosebit de puternice împotriva războiului sîngeros pe care guvernanții francezi îl duc contra poporului algerian.

De curînd, exprimînd sentimentele a milioane de țărani francezi, Adunarea Națională a țăranilor pentru pace a aprobat un manifest în care condamnă pregătirile războinice ale imperialiștilor americani, pregătiri la care au fost înhămați și guvernanții Franței.

Luptînd pentru o viață mai bună și pentru pace, oamenii muncii de pe ogoarele Franței se bucură de simpatia și sprijinul tuturor forțelor progresiste din această țară.

A început experimentarea sistemului îmbunătățit de organizare a muncii, salarizare și premiere a mecanizatorilor din S. M. T.

(Urmare din pag. 1)

cîștigul realizat de mecanicii agricoli și tractoriști, pentru primele pe hectar sau tonă, (20—25 și respectiv 10% din premiile realizate de mecanicii agricoli și tractoriști).

PREMIEREA

Noul regulament prevede pe lîngă sistemul de salarizare și un sistem premial, care este același pentru ambele variante. Astfel, regulamentul prevede premii pentru toți muncitorii din brigadă, pentru fiecare hectar arătură normală (hantru) realizat peste plan în fiecare perioadă de lucrări agricole. (între 5—7 lei pentru tractoriști, 2—2,50 lei pentru șefii de brigadă și 1,50—2 lei pentru pontatori). Sînt prevăzute premii de 50% din valoarea economiilor obținute și pentru economiile de combustibil realizate de tractoriști, mecanici agricoli, combineri, motoriști.

Pentru realizarea volumului de hantri planificați între două reparații generale, mecanicului agricol și tractoristului li se acordă un premiu între 300—800 lei (după aprecierea conducerii stațiunii), iar șefului de brigadă (pentru fiecare tractor din brigadă) pînă la 250 lei, cu condiția ca valoarea îngrijirilor și reparațiilor generale să nu depășească pe cea planificată.

Ceva mai mult, muncitorii din brigăzile de tractoare (cu excepția pontatorului), care lucrînd în gospodăriile colective, cooperativele de producție cu rentă și întovărășirile agricole depășesc producția medie la hectar pînă la 10%, primesc ca premiu cîte un salariu tarifar. Dacă depășirea producției medii este de peste 10%, se acordă un salariu și jumătate drept premiu. Premiile de mai sus se acordă pentru realizările obținute la păioase și în plus aceleași premii pentru porumb și floarea-soarelui. Prin regulament se mai acordă premii în bani și pentru efectuarea unor reparații de bună calitate și la termenul stabilit.

In sfîrșit, regulamentul prevede și premierea acelor muncitori din unitate care s-au evidențiat în mod deosebit la diferite alte activități (salvarea avutului obștesc, prevenirea de accidente etc.), cu pînă la un salariu tarifar lunar.

Sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere trebuie să constituie un puternic imbold pentru toți mecanizatorii din S.M.T.-uri, să lupte cu toate forțele pentru creșterea producției și productivității muncii, executînd lucrări mecanizate de bună calitate pe ogoarele unităților pe care le deservesc, contribuind astfel la îmbunătățirea permanentă a nivelului lor de trai și al tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

I. LESEANU

Să înceteze experiențele cu arma atomică și cu hidrogen!

Recentul Apel al Consiliului Mondial al Păcii de la Berlin cere încetarea experiențelor atomice și încheierea neîntîrziată a unui acord cu privire la încetarea acestor experiențe. O largă mișcare de protest se desfășoară într-o serie de țări capitaliste împotriva continuării experiențelor atomice. Această mișcare a devenit deosebit de puternică în aceste zile mai cu seamă în Anglia, țară al cărui guvern, în ciuda primejdiei ce s-a creat în omenire prin continuarea experiențelor atomice, a hotărît să nu renunțe la experiențele atomice anunțate pentru acest an.

Avertismentul oamenilor de știință, că prin continuarea experiențelor atomice și termonucleare se va spori radioactivitatea atmosferei peste limita permisă și astfel viața actualei generații a lumii cît și a celor viitoare va fi primejduită e nesocotit atît de S.U.A. cît și de Anglia și ceilalți aliați ai S.U.A. Guvernul S.U.A. și guvernele celorlalte puteri apusene au respins nu numai propunerile sovietice menite să asigure încheierea unui acord pentru interzicerea armelor atomice sau pentru interzicerea experiențelor cu aceste arme. Ele au respins și ultima propunere sovietică care prevede suspendarea temporară a experiențelor atomice. Cu toate că la Londra în urma insistențelor reprezentantului sovietic, și pentru a da o oarecare satisfacere opiniei publice mondiale profund nemulțumite, reprezentanții puterilor apusene în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au fost de acord să se discute ca prim punct al ordinei de zi problema experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen, aceștia s-au menținut pînă la urmă pe vechile poziții. Ei au respins și ultima propunere sovietică privind separarea problemei experiențelor cu arme nucleare de problema generală a înarmărilor, propunere de altfel susținută nu de mult de Anglia. Adoptarea acestei propuneri ar fi ușurat încheierea unui acord între marile puteri în problema interzicerii armelor atomice. Astfel, reprezentanții apuseni și-au arătat încă odată grija lor pentru ca să fie îndeplinite dorințele trusturilor atomice americane de a se continua înarmările cu aceste distrugătoare arme, înarmări de pe urma cărora ele realizează profituri uriașe.

Pentru a arunca totuși praf în ochii omenirii, reprezentanții apuseni au făcut și ei niște propuneri. Ce glăsuesc aceste propuneri? Să nu fie interzise experiențele nucleare, dar chipurile să fie anunțate și supravegheate limitat. De asemenea să se creeze o organizație pentru supravegherea și elaborarea problemei încetării eventuale (!) sau a limitării experiențelor nucleare. Cu alte cuvinte: mai departe cu perfecționarea armelor atomice și cît mai multă tărăgănare în ce privește încheierea unui acord în problema interzicerii acestor distrugătoare arme. Pe bună dreptate reprezentantul sovietic arată că adoptarea acestor propuneri n-ar avea ca urmare decît intensificarea înarmărilor atomice. Căci pe măsură ce un stat va ști despre progresele atomice ale altui stat, e normal să se silească să nu rămînă în urmă, ci dimpotrivă.

Poziția reprezentanților apuseni la lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare arată încă odată omenirii cine se opune găsirii căilor pentru ajungerea la un acord în problema interzicerii armelor atomice, etapă importantă în rezolvarea problemei spinoase a încetării cursei înarmărilor. Dar cum arătam la început omenirea iubitoare de pace se află din nou în ofensivă în lupta dreaptă pe care o duce. Și e puțin probabil ca valului puternicei voințe a milioanelor și milioanelor de oameni ce luptă pentru pace să-i reziste pînă la urmă poziția unui pumn de îmbuibați, ce încearcă să-și sporească munții de aur făcînd speculații în contul vieții popoarelor lumii, indiferent dacă acești îmbuibați sînt sprijiniți de domni ca Adenauer care cere arme atomice tactice pentru armata vest-germană sau de diverși generali mai mult sau mai puțin războinici.

Desfășurarea evenimentelor vieții internaționale în ultimul timp a dovedit cu prisosință că aurul și armele nu-s de-ajuns cînd e vorba de viața și pacea lumii.

Notă: DRAGOSTE...

Pînă nu de mult, popoarele africane, înrobite de colonialiști, nu prezentau interes înaintea marii finanțe din S.U.A. Iată însă că azi a apărut o subită și „fierbinte" preocupare a domnilor bancheri și afaceriști pentru starea înapoiată a locuitorilor de culoare, din marea și nu îndestul de exploatata Africa.

Ce s-a întîmplat?

Nimic prea deosebit în afară de faptul că sub nisipurile Saharei s-au descoperit uriașe zăcăminte de petrol, minereuri, aur...

★

Societatea franceză „CREPS" care se folosește de o concesiune de exploatare în Sahara are 35 la sută din acțiuni vîndute lui „Royal Dutch-Shell", societate petroliferă anglo-olandeză. Dar „CREPS" mai împărțește acțiunile și cu „Cherifienne des Petroles" controlate de grupul american „Coates", legat de „Sun Oil Inc" filiale ale lui „Standard Oil of California". Iar „Standard Oil of New-Jersey", alt grup american", negociază obținerea de perimetre petrolifere sahariene, direct.

Alte societăți franceze concesionare în Sahara, „Compagnie Française des Petroles", „Cofirep" și „Finarep", sînt subvenționate de un consorțiu american, iar echipele de prospectări ale societății așa zis franceze „C.F.P.S.", care scormonesc nisipurile Saharei, sînt de fapt salariații societăților americane „Seismograph Service" din statul Oklahoma.

Iată explicația dragostei din „senin" a guvernului S.U.A. pentru popoarele Africii și în deosebi a celor din Sahara.

Iată adevărul asupra a ceea ce se ascunde în spatele războiului din Algeria.

Și iată de ce în urma tratativelor dintre reprezentanții guvernului „socialist" francez și ai guvernului de bancheri și industriași americani, o avalanșă de lăcuste americane s-au abătut deasupra Saharei, iar statul major francez a trimis noi tancuri și contingente de parașutiști în Algeria...

ANTON ALEXE

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 10, 11 și 12 aprilie

Vreme relativ rece cu deosebire în jumătatea de nord a țării. Cer schimbător. La început vor cădea ploi intermitente cu caracter parțial, apoi averse locale mai abundente în Moldova și Ardeal.

Vîntul va sufla potrivit cu intensificări temporare din sectorul nordic. Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între —4 și +4 grade, iar maximele între 8 și 16 grade. In munți vînt tare și averse de ninsoare.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Ce nu vrem să se mai întîmple în ediția de vară a Spartachiadei

Sîntem la primele întreceri din cadrul **Spartachiadei de vară a tineretului** — competiție de masă închinată celui de al VI-lea **Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova**. Succesele realizate cu prilejul ediției de iarnă și, mai ales, entuziasmul cu care tineretul patriei noastre s-a pregătit să participe la întrecerile organizate în cinstea **Festivalului** de la Moscova reprezintă o puternică chezășie că ediția de vară a **Spartachiadei** va cunoaște un și mai mare succes. Firește, este necesară o muncă mult mai intensă, o permanentă preocupare pentru organizarea de cît mai multe întreceri dar și o... evitare a lipsurilor care au făcut ca **Spartachiada de iarnă** să se desfășoare în unele comune sau raioane cu multe greutăți.

Și, pentru că sîntem la acest capitol, să răsfoim împreună cîteva din notele critice prilejuite de desfășurarea întrecerilor de iarnă în unele raioane și comune. Sîntem convinși că „trecerea lor în revistă" va folosi nu numai celor... împricinați, ci și celorlalte colective sportive, consilii raionale ale asociației **Recolta** etc.

★

● Știați, de exemplu, că deși a obținut rezultate din cele mai frumoase, cucerind și **„Cupa ziarului Agricultura Nouă"**, consiliul regional **Baia Mare** a avut serios de... luptat cu comisiile raionale și consiliile raionale **Recolta** din Tîșnad și Tg. Lăpuș? Majoritatea colectivelor din aceste două raioane nu și-au adus contribuția la succesele realizate pe plan regional, nepreocupîndu-se de angrenarea tineretului sătesc în întrecerile din cadrul primei etape a **Spartachiadei**.

● Destul de slab a muncit și comisia regională **Oradea** care, cu toate că a putut raporta cifre mai mult decît mulțumitoare, nu a reușit să cuprindă colectivele sportive din regiune, lipsindu-le pe foarte multe dintre ele de îndrumarea necesară.

● Mult mai bogate ar fi fost și realizările colectivelor sportive din regiunea **Stalin** dacă aici Comitetul sindical regional agricol ar fi acordat sprijin și, mai ales, dacă consiliul sportiv regional al asociației **Recolta** ar fi controlat temeinic activitatea colectivelor sportive.

● Cîteva note proaste pot fi... oferite și unor activiști sau organe sportive din regiunea **Ploești**. Astfel, colectivul **Recolta U.I.L. Telega** din raionul **Cîmpina** nu a organizat nici un concurs și în general nu a făcut nimic pentru a-și îndeplini sarcinile ce-i reveneau cu privire la desfășurarea **Spartachiadei**. Asta nu l-a împiedicat însă să trimită informări fictive. Cam așa au procedat și colectivele sportive **Recolta G.A.S. Cepiura, G.A.S. Buzău, Breaza și Glodeanu Sărat** (raionul **Mizil**), **Recolta Catina și Pîrscov** (raionul **Cislău**) etc. Au mai contribuit la obținerea unor rezultate sub posibilitățile regiunii și activiști ca: **C. Vîrgoghi**, instructor salariat al asociației pentru raionul **Cîmpina**, **Stan Roșculeț**, instructor al asociației care avea sarcina de a îndruma și sprijini organizarea întrecerilor la **G.A.S. Buzău**.

● In regiunea **Timișoara** sînt comune care au mobilizat foarte mulți tineri în întrecerile **Spartachiadei**. Sînt însă și comune care n-au găzduit decît cîteva întreceri. Dar mai sînt și colective sportive care au... uitat timp de luni de zile de Spartachiadă. Le amintim noi acum pentru ca în ediția de vară să putem spune altfel de lucruri despre colective ca: **Recolta Seceani, Mailat, Bergsan, Zădăreni** etc.

● Mult au așteptat tinerii din satele regiunii **Bacău** ajutorul atît de necesar al secțiunilor de învățămînt și sănătate din cadrul sfaturilor populare precum și sprijinul direcției agricole regionale. Nu l-au primit nici cînd **Oradea și Iașul** găzduiau de-acum... finalele. Poate îl vor primi acum, cu ocazia întrecerilor din cadrul primei etape a **Spartachiadei**? Este dorința lor. Și a noastră...

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 14, etapa din 7 aprilie 1957:

I. Locomotiva București — Flamura roșie Arad 1
II. Dinamo Orașul Stalin — C.C.A. 1
III. Știința Timișoara — Progresul București 1
IV. Energia Petroșani — Progresul Oradea X
V. Padova — Bologna (campionatul italian) X
VI. Spal — Roma (campionatul italian) X
VII. Palermo — Udinese (campionatul italian) 2
VIII. Triestina — Internazionale (campionatul italian) X
IX. Lazio — Sampdoria (campionatul italian) 1
X. Genoa — Torino (campionatul italian) 1
XI. Nice — Lille (Cupa Franței) X
XII. Toulouse — Sedan (Cupa Franței) 1

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 15, etapa din 14 aprilie 1957:

I. Progresul București — C.C.A.
II. Dinamo București — Locomotiva București
III. Recolta Tg. Mureș — Știința Timișoara
IV. Energia Ploești — Dinamo Orașul Stalin
V. Flamura roșie Arad — Energia Petroșani
VI. Energia Orașul Stalin — Progresul Oradea
VII. Lazio — Milan (campionatul italian)
VIII. Palermo — Fiorentina (campionatul italian)
IX. Lanerossi — Triestina (campionatul italian)
X. Marseille — Racing Paris (campionatul francez)
XI. Angers — St. Etienne (campionatul francez)
XII. Lyon — Nancy (campionatul francez)

MECIURI REZERVA

A. Energia Reșița — Energia Hunedoara (categoria B).
B. Flamura roșie Suceava — Locomotiva Gara de Nord (categoria B).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"